

**ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ „НЕОФИТ РИЛСКИ“
БЛАГОЕВГРАД
ПРАВНО-ИСТОРИЧЕСКИ ФАКУЛТЕТ
КАТЕДРА „ИСТОРИЯ“**

**ВОЕННОМОРСКИТЕ СИЛИ НА САЩ В ПЕРИОДА МЕЖДУ
ДВЕТЕ СВЕТОВНИ ВОЙНИ, 1919 – 1941 г.**

АВТОРЕФЕРАТ

на дисертационен труд за придобиване на образователна и научна степен
„доктор“

Професионално направление 2.2. История и археология
Докторска програма „Нова и Най-нова обща история“

Докторант: Николай Светославов Мишковски
Научен ръководител: доц. д-р Иван Петров

Благоевград, 2022 г.

Дисертационният труд е обсъден и насочен за защита пред научно жури от катедра „История“ към Правно-исторически факултет на Югозападен университет „Неофит Рилски“ – Благоевград на 1 април 2022 г., Протокол № 9.

Дисертационният труд се състои от уводна част (Въведение, с. 5-23), три глави, заключение, приложения и библиографски списък на използваните исторически извори и изследвания.

Общият обем на текста е 919 страници, от които 780 са основния текст, 95 страници приложения с диаграми, таблици, карти и изображения. Библиографията отразява използвания разнообразен изворов материал (изцяло на английски език), като тук от общия обем заслужава специално да се споменат 38 непубликувани архивни фонда и още 35 лични архива (които до написването на дисертационния труд не са били въвеждани в научен оборот), 22 сборника с документи за бюджета на Военноморския департамент на САЩ, доклади на Флота и на Конгреса и 20 броя статии от официалния периодичен печат през разглеждания период 1919 – 1941 г. и 10 броя мемоари. В списъка на ползваната научна литература включва 155 заглавия (само на чужд език).

Публичната защита ще се състои на 17 юни 2022 г. от 10. 00 часа, в зала 401 на Учебен корпус № 1 на Югозападен университет „Неофит Рилски“ – Благоевград.

Всички материали по защитата са на разположение на интересуващите се в канцеларията на катедра „История“

СЪДЪРЖАНИЕ

I. ОБЩА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ДИСЕРТАЦИОННИ ТРУД	5
1. Актуалност, тема, предмет, цели и задачи на дисертацията	5
2. Извори и историография	17
3. Структура на изложението	27
4. Реализирани резултати. Приноси	28
II. СЪДЪРЖАНИЕ НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД	29
ПЪРВА ГЛАВА. Флотът на САЩ до 1918 г.	29
Въведение.	29
1. История на Военноморските сили на САЩ до 1918 г.	29
2. Администриране, законова уредба, финансова политика и организация на Военноморските сили на САЩ до Втората световна война	30
3. Краят на Първата световна война и следвоенните реалности	30
Заклучение и изводи	32
ВТОРА ГЛАВА. Мирът	33
Въведение	33
1. Вашингтонска военноморска конференция от 1921 – 1922 г.	34
2. Флотът след Вашингтонската морска конференция, 1921 – 1932 г.	37
3. Линейният кораб, 1923 – 1932 г.	37
4. Военноморски маневри, или флотски проблеми, 1923 – 1941 г.	38
5. Флотът – традиция и иновации	39
6. Лондонска военноморска конференция, 1930 г.	40
7. Оперативни сили на флота на САЩ, 1918 – 1932 г.	41

8. Военноморската авиация на САЩ, 1918 – 1933 г.	43
Заклучение и изводи	44
ТРЕТА ГЛАВА. По пътя на войната	45
Въведение	45
1. Световната икономическа криза и Флот на САЩ, 1929 – 1933 г.	46
2. Франклин Делано Рузвелт и Флотът на САЩ.	47
3. Флотът след 1932 г.	47
4. Втора Лондонска военноморска конференция, 1935 – 1936 г.	53
5. Военноморската авиация на Съединените щати между 1933 г. и 1941 г.	54
6. В навечерието на войната	56
Заклучение и изводи	57
III. ЗАКЛЮЧЕНИЕ	59
IV. ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА НАУЧНА ЕТИЧНОСТ	61
V. ПУБЛИКАЦИИ ПО ТЕМАТА НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД	62

I. ОБЩА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД.

1. Актуалност, тема, предмет, цели и задачи на дисертацията.

Предложеното изследване разглежда Военноморските сили на Съединените щати в периода от 1918 г. до 1941 г. Фокусът е поставен върху редица основни направления в развитието на Морския департамент, посочва съществените проблеми, стоящи пред институцията, чието решение е търсено в рамките на очертания хронологичен отрязък. Значимостта на темата в рамките на изследванията, разглеждащи събитията и процесите в очертания хронологически отрязък в огромна степен се дължи на значението, както от военноморската проблематика както тогава, така и в наши дни. Наред с това натрупаната дистанция и възможния достъп до масиви документи, които не са били на разположение на по-ранните изследователи позволяват да се подходи по нов и различен начин.

Предмет на изследване в дисертационния труд е флота на САЩ в двете десетилетия след Първата световна война и след значимата Вашингтонска военноморска конференция от 1921-1922 г. В тази връзка, основната концепция е насочена към преразглеждане на популярните теории, включването на по-широк кръг новодостъпни източници на информация и оформянето на колкото се може по-обективна и достоверна картина и съпътстващото я преосмисляне и преценка на фактите и събитията от периода.

Основната теза е свързана с очертаването на ключовите аспекти в развитието и промените във Военноморски департамент и прилежащите му институции. Към нея не се подхожда аксиоматично от предварително и субективно избрана позиция, а се търсят механизмите, чрез които флотската структура отговаря на предизвикателствата на епохата, видени през призмата на обилие от документи от различен произход.

Целта на изследването е да открие и посочи ролята и мястото на Военноморските сили във федералния модел на страната и като

международен фактор на фона на изолационизма като водеща за американските правителства през двадесетте години на XX в. Заложените задачи са свързани с проследяване на динамиката на отделните аспекти, етапите, резултатите, постиженията (или неуспехите) за Морския департамент в междувоенния период.

Реализирането на заложените задачи в рамките на дисертационния труд резонно минава през проследяване на съществуващите концепции и преразглеждане на изворова информация. От изключително значение е работата с въведени в научен оборот, в хода на изследването, на неизползвани, недостъпни и познати в много ограничен кръг до момента архивни единици, фондове и колекции. В това отношение при изграждането на изложение открито се забелязва придаване на по-значима тежест на информация от архивни фондове в публичните или частни колекции, макар че не се загърбват и известните биографии, изследвания, мемоари, нормативни актове, периодичен и официален печат, кореспонденция. Усилията, продиктувани от поставените цели и задачи са свързани с анализа на събраната информация, нейното систематизиране и поднасянето ѝ в синтезиран вид; поставяне на значимите акценти в рамките на разглежданата проблематика; представянето на основни изследователски направления в историографията и синтезирането на различните гледни точки, позиции, становища и тези, в стремежа да се представи обобщена собствена гледна точка. Това води и до предложена на страниците на дисертационния труд корекция на някои от общоприетите представи и клишета по разглежданата тематика. Последното е особено важно, като се вземе предвид, че научните усилия са насочени към една по традиция считана за консервативна институция, каквато е Морският департамент на Съединените щати, макар и подложена на предизвикателствата по изграждането на модерен флот след Първата световна война, свързани с иновативни промени, технически нововъведения, предефинирани политически концепции и доктрини, и стратегически планове във

военното и морското дело, въздухоплаването, съвременните системи за навигация.

Отчита се, че след 1918 г. настъпват промени по линия на субординацията, подготовката, обучението и комплектуването на личния състав. Флотът се превръща в популярна институция, не само жизнено важна за все по-сериозното място на страната в международен мащаб, но и предпочитана за реализирането на успешна кариера. Авторитетът и влиянието върху обществото на морските офицери и служещи остават високи дори пред изпитанията и настроенията след Световната финансова криза, неблагоприятното отношение на няколко президентски администрации и от натиска на международните споразумения. Приемаме за неслучайно бързото осъществяване на връзката „Общество – Правителство – Флот“ след 1933 г., когато международните отношения провокират евентуалната голяма война и на практика страната се обръща към своите въоръжени сили, с акцент върху морските сили, като към гарант за защита на нацията. Връзката до голяма степен е резонно определена и от мястото и ролята на въоръжените сили, които стават на символ на американския политически модел и илюстрацията на американската икономическа и военна мощ.

В тази връзка и разглеждането на промените, и развитието, и резултатите, постигнати в периода, е свързано и с отчитане на възможностите, демонстрирани в различните етапи на Световната война от 1939–1945 г. Акцентът несъмнено е върху постиженията в междувоенното развитие, но в рамките на изследването не е спестявана аргументирана критика, нито бива странено от възможността да се предложат коригиране на установени концепции, когато наличната информация в изворите го налага. Част от усилията при съставяне на текста бяха свързани именно с възможно най-обективно и коректно представяне на направленията в историографията по очертаната проблематика и сблъсъкът на идеи и концепции между тях.

Двете основни направления имат своите пресечни точки най-вече при разглеждане на фактите и основните масиви сведения от познатите извори. Сред допълнително заложените цели на изследването е открояването на разликите в интерпретационните схеми спрямо информацията в изворите и нейното анализиране и класификация от 40-те години на XX век до наши дни. Така към щрихите в реконструирането на отминалата действителност, породени от документалните следи за факти и събития или за вътрешно институционални конфликти в развитието на флота в генерален план, се добавиха и нюансите, свързани с определяне на точните резултати и влиянието на различните фактори върху мненията на изследователите. Т. нар. “Традиционна теория” изхожда от резултатите, демонстрирани от флотските сили и командването при изненадващото нападение на японските сили върху Пърл Харбър и приетите за неадекватни действия и противодействия, свързани с тази атака. Оценката е по-скоро негативна, макар и да се отчитат редица подробности, които имат значение за смекчаване на острите коментари спрямо решенията при атаката. Емблематичният труд на Самюъл Елиът Морисън показва американските сили в недотам позитивна светлина, като авторът се стреми да обоснове тезата си солидно и да я представи възможно най-изчерпателно. Едва ли има по-детайлно изследване на американските морски сили от това, предложено от споменатият изследовател в неговата петнадесеттомна “История на военноморските операции на Съединените щати във Втората световна война”. Харвардският преподавател по история е критично настроен към подготовката и адекватността и при вземането на правилните решения преди войната и в течение на години, особено след 1936 г., авторът е наясно с характерните особености на военната заплаха, изправяща страната пред война в двата океана. Неговата “Война в двата океана” третира точно тази тематика. Изградената теза е подкрепена от редица автори, добавили или продължили предложеното от Морисън. Сред тях са Уолдо Хайнрикс, Питър Карстен, Робърт О’Конъл, Ръсел Уейли, Филип

Кроул и др. Необходимо е уточнението, че посочените автори проследяват генезиса на съществени проблеми, имащи своите корени още от самото начало на морските сили и заложени в основните доктрини и концепции. Изхождайки от определяната като консервативна природа на Морския департамент те извеждат не дотам ефективните възможности на флота. И за тях неуспехът да се предотврати или да противопостави по-ефективно на удара при Пърл Харбър е напълно обяснимо.

Подобна линия следват и автори като Робърт Лов, които виждат слабостите на Морския департамент, обвързани с международните споразумения, ограничаващи флотските въоръжения и строителни програми от периода, но приемат за определящи в това отношение решенията, идващи от висшия ешелон и твърдите обвързващи условия на тези договори. Слабостите са възприемани като породени изцяло в Департамента, а на договорите се отделят позитивни коментари.

Другата линия, която се следва при проучването на ролята на флота се фокусира върху доминиращата роля на политическия елит, включително Конгреса и Президента. Като и тук не се подминава отчитането на международните договорености и значението им за състоянието на морските сили на САЩ през периода. Авторы като Джон Куен представят усложненията с липсата на морски бази в Тихия океан като решаващи за реализираната японска атака над Пърл Харбър. В същото време авторът отчита влиянието на международния фактор като позитивно за създаването на сили, способни да оперират на далечни разстояния, включително и авиацията, и снабдителните части.

В рамките на дисертационния труд, без да се търси и да се преследва умишлено компромисно решение, не се следва принцип на изначално заложено противопоставяне на по-ранните различните тези. Наистина, основните елементи в тях са преразгледани, но това е следствие от въвличането на допълнителни масиви с документи и съответните разгърнати възможности от работата с повече и по-разнообразен и широк кръг исторически извори.

Едва ли е изненадващо, че в изследването прозира значимостта на морските сили и военноморското дело за страната и международните отношения. Подчертаването му в изложението е продиктувано от стремежа да се онагледят стратегическата, оперативната и тактическата роля и възможностите на флота. Подобен подход облекчи усилията по проследяване на трансформацията на морските сили на страната и тези на другите водещи морски държави.

Посочването в отделните дялове на изложението на конкретни структури във флота е свързано със забелязващите се техни еволюция и модернизация. Процесът на включване на нови системи в морските сили е илюстриран с поглед към картината на уникалния по своята същност период, в който се срещат традиционните и доказани въоръжения с изцяло нови такива, променящи из основа доктрините и начините на воденето на боя в тогавашния свят. Значимостта на самолетите и самолетносачите е в паралел с общоприетата концепция за водещата роля на линейния кораб. Решаващата роля в сраженията постепенно се измества в полза на новото, като това е част от процеса на развитие, довел до сравнително плавен отказ от тежко въоръжени линкори. Новите системи доказват тяхната уязвимост и превръщането им в мишена за агресивните и маневрени самолети и подводници. Те определят и новите хоризонти в буквален и преносен смисъл пред флотите. И ако до 20-те години на двадесетото столетие морският бой е свързан с директен сблъсък от ограничена дистанция и артилерийски двубой между две групи военни кораби, то впоследствие тенденциите определят включването на различни категории въоръжения, опериращи върху в пъти по-голяма територия и които са продукт на сериозните възможности на силна национална икономика и мощна ѝ отрасли от тежката индустрия.

Разглежданият период се характеризира с усилено въвеждане на нови технологии за нужди на военноморските сили, което е определено и от различния тип задачи пред тях. Наистина основните цели пред флота остават непроменени и защитата на гражданите, границите и

интересите на страната е основен принцип, стоящ в основата на морската политика. Изследването на американските военноморски сили включва разглеждането на тези основни параметри, принципи и доктрини за развитие и опериране на флота от епохата. На практика отделяме внимание на тази част от процеса на развитие, като приемаме че те са в основата на организацията, контрола и администрирането на Морския департамент. В това отношение значимо е проследяването на основните етапи в развитието на военноморските сили от самото им създаване и основните моменти от съществуването им до края на Първата световна война. От значение в тази насока са включването на по-ранни публикации на други автори и разбира се на оригинални документи, подкрепящи тезата за градацията в морските сили, както и едни от последните изследвания, разглеждащи генезиса им от времето на Революцията и в контекста на всички останали елементи на федералния модел за управление и развитие на страната.

Взаимовръзките в изследването определят и разглеждането на друга основна страна от дейностите на Морския департамент. Това е финансирането, обезпечаването и законовата база, гарантиращи съществуването и оперирането на силите. Видим е стремежът в рамките на цялото изложение да се задържа изследователския фокус върху тези елементи, определящи интензитета на процесите и промените във флота. За целта разглеждаме серия от закони, определящи бюджетни рамки, програмите за строителство, разработвани от Генералния борд на Флота, както и решенията на президентите от периода, свързани с администрирането и финансирането на силите. За периода е обичайно налагането на стриктната финансова политика и ограничения финансов ресурс, с който разполага американският флот. Това е от значение за изследването в пълна сила, предвид разглеждането на финансовите параметри и уточняването на реалната картина по отношение на фондовете в Департамента. Акцентира се върху исканията за по-големи бюджети за Морските сили и запазването на общодържавния финансов баланс от страна на правителствата от периода. Тези фактори

включваме в групата на вътрешните такива, което кореспондира с тенденцията за разглеждане на морската история и включваща отразяването на връзките, генерирани от морските ведомства, със специфични проблеми като финансиране модернизацията или строителството в определена категория кораби или формулирането на основното предназначение в изменена среда за категориите, разработвани за други условия на морския бой. Важно е отчитането на значимостта на факторите и влиянието им върху тенденциите във флота. Те попадат в един широк контекст или спектър, включващ геополитически проблеми и политически нужди, идеологически сблъсъци и културни различия.

Същевременно в практически план неизменно се вземат решения за поръчки, производство, разработки, за нови планове, проекти, доктрини, задачи и личен състав, които също обхващат много широк хоризонт от дейностите в Морския департамент. Изброеното е в зависимост от основните факторите и влиянието им във вътрешно и външнополитически аспект.

Предаването и разглеждането на влияещите фактори, основните елементи, резултатите на всяко ниво, са свързани и с известен риск, свързан с това, доколко и най-достоверните източници на информация отразяват конкретиката или общата природа на отделните проблеми. Нюансите в подход към изворите и още повече разликите в разбирането на проблематиката се забелязва ясно концепциите на отделните автори. В опит да се отгласнем от техните (сторили ни се) слаби страни или да надскочим ограничавашата им роля, са търсени допълнителна информация и се стремим да я съотнасяме колкото се може по-пълно към контекста на конкретния исторически момент върху който са насочени изследователските усилия при съставянето на дисертационния труд. Неминуемо, и в рамките на предложения текст, решенията, постигнатите резултати и обобщенията също са повлияни от множество фактори. И няма дори бегъл опит да се изолира развитието на военноморските сили от съществуващата конюнктура в САЩ и света

между двете световни войни. Това обхваща изцяло и функционирането на обществото и държавата като цяло, олицетворено отново от политическите решения, повлияни от насоките в социалните групи или политическите формации, както и от осигуряването на финансовите средства за изпълнителната власт, включително и за морските сили. Особено ясно е с оформянето на данъчната политика, засягащо и отделния гражданин-данъкоплатец. Оттам и значението на статута на Морските сили и на престижа на офицерската професия и службата във флота. Съответно силното общество, с изградени функционални системи, остава свързано с институциите не само по линията на контрол и санкция, но и чрез зависимостите между тях. Това е и една от ключовите линии в застъпваната теза, защитаваща тези взаимовръзки и разглеждаща влиянията на обществото като фактор в политиката, включително и по отношение на морските въоръжения.

Отчетени са зависимостите между морските сили и интересите на страната, особено по отношение на търговските контакти. Те са свързани съвсем закономерно с транспортирането по море и оттам и нуждата от морски сили, защитаващи морските транспорти. Така е и в разглеждания период и с разрастването на комуникациите и обемите на товарите се засилва и присъствието на военните съдове. В това отношение измеренията са много по-дълбоки и конфликтни от онези, отнасящи се до сухопътните търговски маршрути, предвид сблъсъка на претенциите за доминация и контрол на морските пътища.

Друг фактор, със сериозно значение за военните флоти по търговските линии е приетата от всички военноморски ведомства в различните държави стратегия за атакуване на тези пътища и разстройване на икономиките и снабдяването на отделните страни.

Разширяването на търговския обмен се определя и от технологичните елементи, постепенно довели до преминаването от платна и парна тяга на петролни продукти, както и до все по-широкото настъпление на технически напредналите и силни западни държави в различни точки на света. Това, само по себе си е свързано с

натрупването на капитали и стремежът да се гарантира достъп до ресурси и пазари. Тези аспекти неминуемо са свързани с морската сила, което остава непроменено и във времето между двете световни войни. От друга страна, това обуславя и нуждата, и възможностите за строителство на военни кораби. Категоричен пример в това отношение е присъствието на американските и европейските морски ескадри в Китай. В изложението това е застъпено при разглеждането на действията на патрулите по р. Яндзъ като част от Азиатския флот на Съединените щати. Тези операции разглеждаме в контекста на една развиваща се глобализация, основана на икономическа и военна експанзия, която според мнозина остава в основата на световните конфликти и локалните кризи.

Силите се оказват свързани по различни начини и в определени зависимости с икономическата мощ, финансовите възможности и военните приоритети на страната. Новите национални стереотипи се оформят при взаимодействието на тези елементи, като в резултат и културните промени са осезаеми за всички участващи в процеса. Така постигането на контрол в търговско или във военно отношение определя формирането на различни ценности, значими като стойност и заемащи място в перспектива. Изследването се фокусира и върху значимостта на научните, инженерните и техническите постижения, комбинирани с политическите и дипломатическите възможности на страната. Това е особено открояващо се във времето след Първата световна война, когато изтощените икономики и огромните загуби, определят създаването на новата система на отношения, базирана на преговори и установени правила. Непредвидимостта и последиците от големия конфликт способстват за готовността и желанието в глобален мащаб за установяването и гарантирането на мира. Стъпка в това отношение е Вашингтонската конференция за ограничаване и контрол на военноморските въоръжения от 1921–1922 г. Брилянтната подготовка и дръзките маневри на държавния секретар Чарлз Хюз не дават шанс за изява на съществуващите противоречия и поставят

основата на ефективна система на отношения между морските сили, която наред с недостатъците си, позволява почти двадесет години на мирно развитие в световен мащаб. Установената система на регулиране на морските въоръжения позволява на практика модернизирването и създаването на различни и дори нови категории кораби, способства бързият прогрес и иновациите, но основно гарантира мирното съжителство.

Значимостта на международните отношения и пряката връзка с ролята на глобалните политически играчи с наличните им военноморски ефективи, не оставя място за съмнение защо в дисертационния труд е отделено внимание на отделните международни дипломатически форуми за постигане на мирни споразумения, резултатите от тях са анализирани и критично разгледани. Разглеждайки международните конференции като свързани с бъдещето на морските сили, акцентираме и върху причините за тях. Изхождаме от различните позиции на правителствата и морските ведомства, като виждаме някои от сериозните причини за търсенето на подобни срещи свързани с тежката финансова ситуация след Първата световна война и желанието да се запазят пацифистичните настроения в отделните общества и страни.

Също така съществено място се отделя на международните форуми и влиянието им върху развитието на флотските сили. Виждаме влиянието на договорите като решаващо за трансформацията на модерния флот, който залага на бързите крайцери и авионосците в своите концепции за водене на боя и който е ограничен в строителството и разработването на нови и по-добри линейни кораби. Проследяваме, поставяйки основен акцент, включването на авиацията и самолетоносачите във флота, както и развитието на идеите за приложението, значението и мястото им в силите. Отражена и анализирана е еволюцията на авионосците, започнали като платформа за излитане на самолети и достигнали до оперативна единица със сериозни тактически възможности.

Изложението включва и паралелното разглеждане на флотите на другите морски сили, като приоритет в това отношение са тези на Япония и Великобритания. Отразявайки тяхното развитие обръщаме внимание и на мястото им като конкуренти и дори противници на американския флот. Това определя и обособяването на самостоятелна линия в текста, третираща отношенията между Съединените щати и Британската империя, подчертаваща и разглеждаща недотам разглежданото съперничество и дори възможности за война между двете страни. Съвсем резонно разглеждаме и постигането на разбирателство и сътрудничество, особено след 1936 г.

Собствено място в изследването заема и развитието на германския флот, като основно резултатите, постигнати от него срещу британския и американските морски сили, са залягащи в анализиране на слабостите им, допуснати в подготовката им през годините преди Втората световна война. Особено при разглеждането на действията на подводните сили и противодействията срещу тях.

Конфронтацията между Япония и Съединените щати проследяваме в развитие и до достигането на апогея и с атаката на Пърл Харбър. Обръща се внимание на военноморските аспекти на този конфликт и го разглеждаме в светлината на международните конференции и в различните измерения на военната надпревара между двете сили.

В обособена част изследването разглежда създаването на американския флот от страна на Конгреса в полза на интересите на младата нация, показва основни моменти от развитието и съпътстващите го процеси на институцията в рамките на сто и петдесетте години, предхождащи Втората световна война. Това е и базата, подпомагаща предаването на основните принципи и структурирането на флота във времето до разглеждания от нас период. Прегледът на събитията до 1918 г. предлага възможност за сравнения, обобщения и изводи при съпоставка с флота от времето между двете световни войни. Всъщност историята на силите до края на Първата

световна война е история на създаването, укрепването и достигането на лидерски позиции за страната, което остава силно застъпено и в разглеждания период, когато американската сила е изправена пред редица предизвикателства и интересите на държавата са поставени под натиск от страна на силни противници.

Именно разглежданият в дисертацията период е времето, в което постигнатите резултати ще бъдат поставени пред сериозно изпитание и водят до съществени последици след влизането на страната във Втората световна война. Военноморските сили се справят със задачите си и гарантират победата за Съединените щати. Нашето изследване предлага и доказва постигнатите резултати от развитието, по-точно от еволюцията на флота до момента на включването във войната, като са представени основните направления в това развитие и е представена картината на процеса в рамките на времето между двата световни конфликта.

2. Извори и историография. Изследването е реализирано въз основа на различни групи исторически извори. Документите са разнообразни и по тип, вид, характер и съдържание, но най-вече произходът им е основният определящ белег за тяхното категоризиране в отделни групи. Масивите от фондовете и колекциите на Библиотеката на Конгреса, са основно с административен произход. Те са свързани с дейността на Конгреса, Правителството или Президента. Фондовете на Националните архиви позволяват разглеждането на документите от самия Морски департамент. Там в детайли могат да бъдат проследени административните, организационните, оперативните елементи на структурите, отношенията и резултатите от тях между отделните звена, зависимостите в йерархията и субординацията във Флота.

Документите от Националните архиви са сред най-широко застъпените при използването им в изследването, предвид възможностите, които осигуряват за проследяването на редица аспекти и проблеми в рамките на дълъг период от време и за отчитането на

възможно най-много фактори, резултати, причини и предпоставки за най-разнообразни насоки. Масивите от информация в обособените групи в Националните архиви са с изключително богато съдържание и предлагат детайлна картина за периода, и в това отношение военноморските сили не правят изключение. Предвид приетата практика на отношения в Департамента на морските сили писмените извори оттам са подробни и със строго определена насоченост. Това определя и оформянето на отделни групи документи в самите Архиви. Така дейността на Секретарят на флота можем да разгледаме в групата с номер 80 или “RG 80”. Командващият морските операции и дейностите, свързани с неговият офис са организирани в “RG 38”. Документите от споменатите групи позволяват проследяването на морските стратегически и тактически елементи, доктрини, концепции за строителство, комплектуване и осигуряване на флотските сили. Всеки един детайл в организацията и структурите на флота са отразени в дейностите и свързаните с тях документи- доклади, проекти, заповеди, дискусии, отчети, бюджети и много други, на тези офиси.

Строителните дейности и работите на корабостроителниците в Департамента също попадат в RG181, като документите от там са с особена ценност при разглеждането на кризисните моменти от времето на “Голямата депресия” от 1929–1933 г. Изключително богатата колекция в тази група предлага подробен поглед към ситуацията в американското общество през тези години и влиянието на кризата върху дейностите изграждането на нови съдове и заетите с тази задача в рамките на военноморските сили.

Информацията за така интересната за изследователите морска авиация е обособена документите от RG 72. Групата включва извори, свързани с дейността на Бюрото по Аеронавтика във всички измерения на тази структура – доклади, отчети, планове, проекти, научни и технически разработки, финансиране, бюджети, заповеди за организация и дислокация, кореспонденция от различно ниво, решения

на ръководителите на Бюрото. В нея влизат и оперативните заповеди на Командващият морските операции, свързани с авиацията във флота.

Дейностите по въоръжаването и комплектуването с необходимата артилерия за оперативните сили, бреговата защита, морските окръзи и учебните формации са включени в RG 74. В нея влизат документите на Бюрото по артилерията от 1902 г. до 1959 г.

Военноморската обсерватория и нейните архиви са поставени в RG 78. Юридическата дейност и правораздаването в Департамента са обособени в RG 125. Документи свързани с морските окръзи (дистрикти) и бреговете инсталации са включени и в RG 181. Информацията за морската пехота е в RG 127. Бюрото по снабдяване и счетоводство е в RG 143. Оперативните сили и информацията за отделните кораби са в RG 313. В нея влизат и отделните части на Флота на страната според различните конфигурации – Атлантически, Тихоокеански, Азиатски флот, транспортните групи, морските бази и станции, подводните формации, административните и оперативните отчети и доклади, отделните ескадри и др.

Папките с информация за Бюрото по персонала или Бюрото по навигация от 1889 г. до 1942 г. са в RG 24, като групата включва архиви от 1798 г. до 1991 г. Сред тях са служебните досиета на морските офицери, на служещите, на специалистите, на учебните центрове, тренировъчните бази и мн. др.

От гледна точка на официална информация от колекция от документи с особено значение са фондовете от Президентската библиотека на Франклин Делано Рузвелт в Хайд Парк, Ню Йорк. В колекциите на библиотеката влизат документи, събрани и класифицирани от личните секретари на президента Рузвелт. Те са свързани с времето му като лидер на страната и отразяват времето съответно от 1933 г. до 1945 г. Сбирката е много добре организирана и предлага подробности за отношенията на Рузвелт като Върховен главнокомандващ с Морските сили, към които той изпитва истинска любов. Опирайки се на информацията от тази сбирка разглеждаме

втората част от периода от време между двете световни войни. Въз основа на информацията, извлечена от тях се основните аргументи относно обосноваването на две основни направления, характерни за проучванията на тази дял от очертания хронологически отрязък. Първото е свързано с обособяването на отделни подпериоди в историческия период. Второто разглежда ролята на президента Рузвелт, поел функциите на пряк ръководител на Департамента, способстващи не само за успешни и ускорени резултати в подготовката на силите за приближаващата се война, но и за отмирането или трансформирането на отделни звена в Департамента, изиграли съществена роля в историята на институцията.

Също ключови за изследването са документите от официалната кореспонденция между Президентството и флотските структури. В тази група влизат комуникациите между Командващия морските операции и Рузвелт, Секретаря на флота и Рузвелт, отделните командващи и ръководители, отговарящи на негови запитвания. Документите са разпределени по съдържанието им в отделни контейнери и са подредени по хронологичен ред. Обособените пет серии включват 174 контейнера. За нас са важни основно документите от “Вох 7, 57, 58, 59, 62, 64, 65, 67, 68”. Отделните папки в контейнерите са строго профилирани. Така в “Вох 7” наред с другите папки са и тези с наименование “Морски департамент, 1933–1940”, “Морски департамент, 1942” и “Морски департамент, 1943”. В “Вох 57” са папките “Флот, 1933 – септември 1936”, “Флот, октомври 1936–1937”, “Флот – Панай, 1937”. В “Вох 58” осемте папки са изцяло “морски” и включват времето от януари 1938 до октомври 1940 г. Началото на войната в Европа от септември 1939 г. попада в същата група документи и е поставено в третата и четвъртата папка от контейнера.

След декември 1939 г., динамиката на събитията определя и работата по военната подготовка и състоянието на флота, неговите нужди, комплектуване и най-вече оценката и възможностите на собствените и чуждите сили. ”Вох 59” разглежда периода от време от

ноември 1940 г. до декември 1942 г. Там са различните анализи и информацията, предлагана от морското разузнаване, с акцент състоянието на японските сили.

В “Вох 60” основната информация идва от Бюрото по корабите, като докладите оттам са за периода от февруари 1941 г. до март 1942 г. и заемат осем папки.

“Отбранителната програма”, “Морските бази и разрушителите” са част от “Вох 62”, заедно с информацията от разузнаването за чуждите кораби в пристанищата на Западното полукълбо. Отделна папка там е отделена и на “Бюлетини и доклади”.

Особен интерес представлява информацията от “Вох 65”, която в рамките на пет папки разглежда “Оценка на възможната военна сила”. В отделните папки са включени докладите на морските аташирани офицери в Лондон, Париж, Брюксел и Рим, в периода от октомври 1938 г. до ноември 1941 г.

Подобна е картината и с документите в “Вох 66”, като там са докладите на морските военни аташе в Берлин, Москва, Токио за времето от март 1937 г. до септември 1941 г.

В контейнер с абревиатура “Вох 67” са поставени докладите на морските аташе от същите столици, като те са свързани с “Вероятността за избухване на война”. Подобен по произход е и масивът в следващата обособена група документи - “Вох 68”.

В същата категория извори влизат и “Годишните доклади на Секретаря на флота”. Те са компилация от докладите на самия Секретар, на Командващия морските операции и всички бюра в системата на Морския департамент. Докладите синтезират информацията на отделните отдели и съответните заключения и препоръки. Информацията от тях е основополагаща за изследването. Достъпът до отделните доклади е възможен в различни университетски библиотеки, като акцентът е върху ползването им в оригинален вариант, издаван от Правителствения печатен офис. Детайлната информация позволява изграждането на пълна картина за обекта на изследването, като

способстват изграждането на собствена теза и съответните заключения. В оригинал “Докладите” са достъпни и в Библиотека на Морския департамент във Вашингтон.

Важна група източници са достъпни чрез изданието на Морския департамент, “Naval History and Heritage Command”. То предлага подробни публикации по проблематиката, като обнародва и документи, свързани с различните елементи на силите или финансовата страна на дейността на Департамента. Офисът разполага с архивните фондове на Морския департамент, които са особено интересни с оперативните групи документи. Значими са публикациите, свързани с развитието на морската авиация и предлаганите документи за дейността на Офиса на Командващия морските операции в тази насока. Центърът включва 42 отделни учреждения, включително Библиотека на Морския департамент и 10 музея. Сред популярните издания на офиса са петнадесетте тома на Самюъл Елиът Морисън, разработките на проф. Робърт Албион и адмирал Джулиъс Фурър, предлагащи обилие от детайли за организацията, администрирането и финансирането на Морския департамент. За отбелязване е и партньорството на историческия център с “Морската историческа фондация”, публикувала трудове като “Морските сили на Съединените щати, Пълна история” на Хил Гудспийд, предлагащ хронологична история на военноморските сили от създаването им до 2006 г.

Към групата на ключовите за реализиране на изследването документи са тези, свързани с международните отношения, третиращи военноморските проблеми. Държавният департамент на Съединените щати предлага колекции от документи, отразяващи работата на институцията през годините. Т.нар. “Исторически офис” към Департамента е част от Института по международни отношения, като и двете ведомства са част от държавната администрация. Колекциите от документи са поставени в различни издания по толове и са организирани и тематично, и по хронологичен принцип. За нас от основен интерес са документите от периода след Първата световна

война, като за начало разглеждаме “Документи свързани с външните отношения на Съединените щати, Парижка мирна конференция, 1919”, Част I, “Лист на договорите”. В тази част са споразуменията на страната с останалите сили, съюзници или асоциирани, както и с победените държави, включително новите формации, наследници на останалите в историята империи. Интересът към тези отношения за нашето изследване идва от регулирането на морските отношения, включително навигацията в съответните териториални води, търговията и транспортирането на въоръжение и муниции.

С приоритет са документите, отразяващи работата на Департамента при подготовката на международните конференции с морска насоченост. Така “Документите свързани с външните отношения на Съединените щати, 1921”, Част I, ни позволява да проследим подготовката, предварителните преговори и проекта споразуменията преди Вашингтонската конференция за ограничаване на морските въоръжения от 1921–1922. В този Том I за 1921 г. е и кореспонденцията на Държавния секретар и посланиците на страната с Обществото на народите. Там са и сложните отношения, свързани с регулирането на установените и определени за различните морски сили мандати за управление на бившите германски морски владения, както и отношенията с Китай. Конференцията е отразена в “Документи свързани с външните отношения на Съединените щати, 1922”, Част I, като сред документите са меморандуми на различните представители и официални лица от делегациите, участващи във форума. Те са пряко свързани с преговорите по отделните споразумения, като “Четиристранния договор”, “Договорът за ограничение на морските въоръжения”, “Договорът за използването на подводници и особените случаи във военните действия”, “Договорът на деветте сили”, с резолюциите, приети на конференцията – за промени в законите за войната, за ограничаване на юрисдикцията на юридическата комисия, за продажбата на кораби преди ратифицирането на договорите, за

въоръжените сили в Китай и др. В тази група документи са и ратификациите на договорите.

Следващата конференция с международно участие е през 1927 г. и е включена в “Документи свързани с външните отношения на Съединените щати, 1927”, Част I. Динамичните преговори и разривът между силите са показателни за развитието на морските проблеми.

Така е и за Лондонската военноморска конференция от 1930 г. Тя е с подобаващо присъствие в документите, включени в “Документи свързани с външните отношения на Съединените щати, 1930 г.”, Част I. По подобен начин са отразени и конференциите от 1932 г., организирана и проведена от Обществото на народите в Женева, както и Втората Лондонска конференция от 1936 г., която официално отбелязва началото на подготовка за война.

В това отношение значими са и публикуваните референции към група документи, свързани с влиянието на международните отношения през периода от време между 1931 и 1942 г. върху политиката на страната по редица проблеми. Публикацията е подготвена от Държавния департамент под наименованието “Мир и война” през 1943 г. Групата документи отразяват ситуацията в международен мащаб и засилването на опасността от страна на Германия, Япония и Италия. Сред тях са докладът на посланик Гру за японската военна готовност, “Политиката за непризнаване”, докладите за японската агресия в Манджурия, италианското нахлуване в Етиопия, атаката на Япония срещу Китай, началото на войната в Европа, отбранителната подготовка на Съединените щати, отношенията с Япония. Изданието е публикувано от Правителствения печатен офис.

В самостоятелна група източници за съставяне на дисертационния труд следва да се обособят непубликуваните изследвания, третиращи строго определени проблеми от морската проблематика, съхранявани в документалните сбирки и архивни фондове на различни учреждения. Повечето от непубликуваните проучвания са профилирани и богати на информация и анализ по редица

въпроси. В това отношение Библиотеката на Морския департамент е със съществено предимство и предлага различни направления за изследване на флота, основано на непубликувани извори. Три основни групи документи, архиви с обща информация, спомени и биографии са се съхраняват там. Първата е свързана с дейностите, влизачи в отговорностите на Командващ флот и свързаните с този пост инстанции. Тази група е разпределена в 3 части. В това направление особено интересна е колекцията документи, свързани с известният адм. Уилям Прат, участвал в основните дейности на Департамента на най-високо ниво от началото на разглеждания период до 1933 г. Текстът по същество е биографичен ръкопис и основните материали са свързани с дейността на адмирала като Командващ морските операции през 1930-1933 г., наред със специалните файлове, свързани с конференциите от Женева (1927 г.) и Лондон (1930 г.).

Втората обособена група документи са свързани с действията на Морския департамент в западно направление или западната морска граница.

Третата група включва 18 части и отразява работата на Командващия морските операции. В тази категория влизат различните регулации и планове за реорганизация на силите. Наричателна в това направление е историята, подготвена от командир Уилям Уайтхил, озаглавена “Командващ флот, Флот на Съединените щати, Щабове”, останала непубликувана в Дивизия по Военноморската история.

Отделно от тях присъстват и истории за Атлантическия флот в 11 части и за Тихоокеанския флот в 8 части, Бюрото по Аеронавтика с 20 части, История на морската авиация, 1898–1917, Бюрото по доставки и счетоводство и др.

Изследването на Военноморските сили на Съединените щати е невъзможно без разглеждане и проследяване на ключови публикации на редица, които излизат от печат в значителен период от време, като се почне от годините посредствено след приключване на Втората световна война и се стигне до наши дни. Водещите автори изготвят и предлагат

трудовете, базирани на познаване историята, опита и подробностите от Морския департамент и свързаните с него събития. Повечето от най-изтъкнатите изследователи са офицери с успешни кариери във флота, преподаватели по морска история на университетско ниво или познавачи на проблемите, с опит във флота и държавните институции. Такива са контраадмирал Самюел Елиот Морисън; контраадмирал Джулиъс Фурър; Стивън Роскил; Джон Куен; командир Дъдли Нокс; адмирал Карл Дъониц; адмирал Джеймс Ричардсън; адмирал Джеймс Ставридис; Лайзъл Роуз; Крейг Фелкер; адм. Брадли Фишке; адмирал Джеймс Калверт; Нейтън Милър; Уолтър Борнеман; Джордж Моргенстерн; Майкъл Симпсън; Едуард Маролда; Стивън Хауърд; Рул Бартлет; Роберт Лов; Робърт Албион; Елмър Потър; Хил Гудспийд; Джереми Блек; Норман Фрийдман; Томас Хон, Трент Хон; Малкълм Мърфет; Алберт Нофи; Манли Ръдърфорд; Уилям Дюпри; Джон Стобо; Арчибалд Търнбул и Клифорд Лорд; Харолд и Маргарет Спраут; Флетчър Прат; Роналд Спектър; Джеймс Морис; Едуард Джонсън; Майкъл Беш и др.

В дисертацията са цитирани общо 590 извора, подкрепящи предложената тезата. Сред тях са 45 закона, разглеждащи материята. Включени са 123 документа с характер, свързан директно с работата, на Морския департамент. Приложени са 60 документа, предлагащи напълно неизползвана или малко известна информация. В голямата си част те идват от „Годишните доклади на секретаря на флота“. Своео място в това отношение заемат и профилирани източници, 8 на брой, които са непубликувани изследвания, свързани с определени проблеми и достъпни само в Морския департамент. Оттам идват и 22 сборника с документи, разглеждащи дейността на командването основно в направление към морската авиация. Законодателят и работата в Конгреса по въпросите, свързани с морските сили, са представени с 10 сборника, от официалните издания на институцията, допълнени от още 30 слабо познати в по-широк кръг документи от Библиотека на Конгреса.

Като специфична и с определена насоченост информация определяме и включените в изследването 32 статии, идващи от изданието на Военноморския институт – „Proceedings”. Други 10 статии, са включени в различни издания. Ползвани са и 35 лични архивни фонда, основно от Библиотека на Конгреса. Като значими за проекта приемаме и трудовете на 155 автори, разглеждащи тематиката в интересуваният ни период от време.

3. Структура на изложението. Настоящата работа включва въведение, разглеждащо актуалността на темата, целите и задачите, мащабите и значението на изследваната проблематика, историографски преглед на основните изследвания. Разглежданите в дисертационния труд аспекти и проблеми наложиха оформянето на три обособени глави, включващи общо 17 отделни параграфа, заключение, библиография и приложение с таблици, фотографии и статистически данни и дават следната структура:

ВЪВЕДЕНИЕ

ПЪРВА ГЛАВА. Флот на САЩ до 1918 г.

- 1.1. История на Военноморските сили на САЩ до 1918 г.
- 1.2. Администриране, законова уредба и организация на Военноморските сили на САЩ до Втората световна война
- 1.3. Краят на Първата световна война и следвоенните реалности

ВТОРА ГЛАВА. Мирът

- 2.1. Вашингтонска военноморска конференция от 1921 – 1922 г.
- 2.2. Флотът след Вашингтонската конференция, 1921 – 1932 г.
- 2.3. Линейният кораб, 1923 – 1932 г.
- 2.4. Военноморски маневри, или флотски проблеми 1923 – 1941 г.
- 2.5. Флотът – традиция и иновации
- 2.6. Лондонска военноморска конференция, 1930 г.
- 2.7. Оперативните сили на флота на САЩ, 1918 – 1932 г.
- 2.8. Военноморската авиация на САЩ, 1918 – 1932 г.

ТРЕТА ГЛАВА. По пътя на войната

-
- 3.1. Световната икономическа криза и Флот на САЩ, 1929 – 1933 г.
 - 3.2. Франклин Делано Рузвелт и Флотът на САЩ
 - 3.3. Флотът след 1932 г.
 - 3.4. Втора лондонска военноморска конференция, 1935 – 1936 г.
 - 3.5. Военноморската авиация на Съединените щати между 1933 г. и 1941 г.
 - 3.6. В навечерието на войната

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

ПРИЛОЖЕНИЯ

БИБЛИОГРАФИЯ

4. Реализирани резултати. Приноси.

- Въвеждане в научен оборот на неизползвани и непроучени исторически извори или такива, които са разглеждани бегло и от крайно ограничен кръг изследователи.
- Постигане на по-голяма яснота по редица въпроси, свързани с разглежданата тематика и най-вече изграждане на обобщена представа за състоянието на морските сили през периода, съпоставено на фона на състоянието на флота на други държави (съюзници-партньори или съперници) и очертаване на детайлите и етапите в прогреса на военноморското дело в САЩ.
- Обобщаване и анализиране на популярните концепции в и предлагане на единно аргументирано становище.
- Представяне на международните военноморски форуми от разглеждания периода и открояване на тяхното значение, а също така и разглеждане на военноморските сили на САЩ като част от федералния модел на управление, структуриране и развитие на страната.
- Открояването на флотът като функция на обществото, посредством дефиниране на механизмите на финансиране, на законодателството, на контрола на Конгреса, на ролята на президента и различните институции, както и на зависимостите между силите, обществените организации и различните администрации.

II. СЪДЪРЖАНИЕ НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД.

ПЪРВА ГЛАВА. Флотът на САЩ до 1918 г.

Въведение. Разглеждането на предмета на нашето изследване и добиването на по-пълна представа за него налага включването на определена част в изложението, интерпретираща историята на развитие и основните акценти или моменти в него до разглеждания от нас период. Определяме тази част като предварителна история за предмета, имаща строго опознавателна цел. В тази част от текста е очертано създаването, организирането, установяването на мястото и ролята на флотските сили. Акцентът в тази първа част или глава е поставен върху участието в различните военни конфликти, имащи основно значение за създаването и оцеляването на страната, налагането и на международната сцена и приносът на силите за това. Посочени са и основните фактори, влияещи върху тази част от отбранителните възможности на страната и основните специфики, отличаващи флотът от всички останали морски и други сили в мащаб, включващ посочването на възможностите и действията на противниците му. В проследяването на тази предварителна история на Военноморските сили обхващаме сравнително дълъг исторически период, започващ още от създаването на американската държава и приключил с края на Първата световна война.

1. История на Военноморските сили на САЩ до 1918 г. В първия параграф на главата разглеждаме еволюцията на силите, преминала през началото с няколко въоръжени рибарски кораба и дръзките набези срещу снабдителните линии на противник като британския флот, ликвидирането на американския континентален флот, възраждането му при последвалите конфликти с Франция, Англия и корсарите от Африканското крайбрежие, “тъмните времена” от последната четвърт на деветнадесетото столетие и поемането на предизвикателството за заемане на равностойна позиция със силите на другите големи морски държави от началото на XX век и създаването

на легендарният “Бял флот” при президента Теодор Рузвелт, когато визията на управлението се променя към заемането на лидерска позиция в глобален план за страната. С акцент е и участието на елементи от флота в Първата световна война.

2. Администриране, законова уредба, финансова политика и организация на Военноморските сили на САЩ до Втората световна война. Тази част от Първа глава е насочена към илюстриране на основни характеристики и елементи на флотската организация и особено към посочване мястото на силите във федералния модел на управление на страната, взаимовръзките и зависимостите между отделните институции или департаменти и най-вече линията на субординация или йерархията, както в Морския департамент, така и спрямо основните държавни елементи като законодателя и президента. В дълбочина са разгледани различните структури и развитието на административната система на флота, определена и приета от Конгреса. Системата на управление е разгледана и са посочени отделните елементи в нея, като са изнесени детайли за отделните бюра, съставните части на флотската администрация. Основен акцент е поставен върху финансирането и формирането на бюджетите за морските сили, както и приемането на отделните закони за това като процес и резултати.

3. Краят на Първата световна война и следвоенните реалности. Този първи параграф от Първа глава представя общата картина след сключването на примирието между воюващите страни от 11 ноември, 1918 г. В него са включени отношенията между съюзниците-победители; отношенията между тях и победените сили, най-вече с Германия; назряващите проблеми между отделните сили, свързани с подялбата на наследството на Германия, включително по море; създаването и налагането на т.нар. “Версайска система на мирни договори” от 1919 г.; новото явление в международните отношения – Обществото на народите и свързаните с това морски проблеми;

военните действия, в които продължава да е включен флотът и след края на Голямата война; очертаването на новите стратегически реалности и фокусът върху евентуален конфликт с Япония в Тихия океан; конфронтацията между Съединените щати и Великобритания и засилването на антибританските настроения в Морския департамент, респективно на антиамериканските такива в Адмиралтейството.

Когато Първата световна война приключва победителите-съюзници провеждат конференцията от Версай, Париж. Там е решена съдбата на победените и е установена нова система на отношения. Като част от договорените споразумения е създаването на Обществото на народите, организацията, която трябва да осигури мир и сигурност в световен мащаб.

Идеалистичното начало на организацията и заложените още от самото и начало ограничения я правят недотам приемлива за Съединените щати. За слабостта на Лигата. Способства и отсъствието на Германия и Съветския съюз, което определя ограничената ефективност на Обществото.

Преговорите във Версай са свързани с усложняване на отношенията между съюзниците, като напрежението достига своя връх при решаването на въпросите за морските сили на Германия. Определено морските проблеми се оказват сред основните на конференцията и водят до засилване на антагонизма между големите сили.

В годините веднага след Първата световна война в Морския департамент на Съединените щати са наясно с необходимостта от съществени промени. Тогава изкрystalизират идеите за включването на нови и различни системи, променящи природата на морския бой и морската война като цяло. Натрупаният опит от войната поставя редица въпроси, свързани с преосмислянето на съществуващите дотогава концепции и доктрини за флота, техническите параметри и възможностите на морските сили, както и с предизвикателствата с геополитическа, икономическа, законова и индустриална природа. Това

е и времето, когато традиционната концепция за доминацията на линейния кораб е силно разклатена и под ударите на привържениците на иновативните решения, виждащи бъдещата морска война организирана около системи, различни от традиционните.

След 1918 г. флотът продължава да е обвързан с теорията за линкорите и да произвежда възможно най-нови и добре въоръжени за времето си кораби от тази категория. Новият клас “Южна Дакота”, както и тежките крайцери от клас “Лексингтън” са предназначени за налагането на надмощие по море за американските сили. В геостратегически план това е директна заявка за поемането на лидерското място в света. Оттам и променените перспективи в морските сили. На практика с увеличаването на морските въоръжение страната се устремява към тази цел, но това е съпътствано със започването на надпревара в това отношение, включваща амбициозните планове на доскорошните съюзници за постигането на не по-малко мащабни цели.

Между 1918 г. и 1922 г. в Морския департамент осъзнават необходимостта от промени, но остават подчинени на обсебващата идея за постигането на “флот, втори след никой друг”. Търси се компромисно решение за запазване на високото ниво на въоръжение, размер на флота, голям личен състав и добра финансова база, осигуряващи развитие в перспектива и позволяващи американският флот да се превърне в най-добрия и мощен флот в света. Това е една страна. Другата е нуждата от демобилизиране, преминаване на мирновременни релси и адаптация към силно пацифистичните тенденции в обществото и с глобални измерения.

Заклучение и изводи. Разглеждането на генезиса на изследвания предмет позволява изграждането на реална представа за него в хода на изследването. Още по-наложително е представянето на информация за началото, организацията, администрирането и развитието на определена структура или институция при разглеждането на определен времеви период, обхващащ строго определени граници и

несъпадащи с началото или цялостното развитие на изследвания обект. Ето защо информацията от интерес за определен предмет е необходимо да бъде предварително организирана и включваща запознаване с основните характеристики и особености на предмета на изследване, неговото развитие и влиянието на съществените причини, предпоставки, събития, личности и др., които ние определяме като фактори в процеса на развитие.

Предаването на информацията, включително от предистория на изследвания обект, в обособени дялове от текста предоставя възможност за поставяне на отделни акценти, като в същото време позволява и обединяването на различните, но близки по техните присъщи черти и влияние върху обществото, или по хронологичен принцип, събития и процеси. Това е особено наложително при предаването на специфични моменти от развитието на отделните функционални системи, намиращи се в постоянна динамична взаимовръзка и подложени на непрекъснати предизвикателства вътре и извън американското общество. Този извод кореспондира с природата и динамиките на изследвания от нас Морски департамент на Съединените щати и свързаните с него организации и структури. Предвид разглеждането в перспектива обособяването на отделни части със собствена природа е наложително и позволява разглеждането на отделните елементи в определена светлина и детайли. Така историческото развитие на морските сили от времето преди интересуваният ни исторически период, намира своето място в нашето изследване като ни предлага възможност за запознаване със спецификите на флота, неговата организация, създаване, причините за това, драматичните събития, съпътстващи началните години на силите, постигнатите успехи и ролята им за държавното развитие.

ВТОРА ГЛАВА. Мирът.

Въведение. Тази част от изложението включва основните елементи на изследването, отразяващи динамичните събития, промени,

нови направления и трансформацията на морските сили до достигането на нивата от Втората световна война. Основната теза, застъпена в Глава втора и нейните девет параграфа, е свързана с установяването на “Системата на договорите” и с преминаването на флота в следващ етап на развитие, коренно различен от предходните.

1. Вашингтонска военноморска конференция от 1921 – 1922

г. Конкретният дял от текста е посветен на въпросната конференция с огромно значение за развитието на военноморските сили в периода между двете световни войни. Проследявайки причините, факторите, участниците, самите преговори, различните позиции и гледни точки, представяме резултатите от този форум. Разгледани са специфичната позиция на Съединените щати, които предвид влиянието на редица фактори остават извън Обществото на народите, по определени тревожни проблеми като започналото въоръжаване на конкурентна основа и съперничество. Посочени са и конфронтиращите се становища на Япония, Великобритания и САЩ. Отделяме внимание на значението на конференцията за съдбата на Югоизточна Азия и най-вече за тази на Китай, където се срещат силно очертаните империалистически интереси на големите морски сили.

Основната тежест е поставена върху приетите споразумения за ограничаване на военноморските въоръжения, регулирането на размери, въоръжение, тонаж и брой при определените категории. Върху промените, засягащи развитието на основната бойна система – линейният кораб и приемането на категорични стъпки за контрол при тази категория с налагането на мораториум върху строителството в нея за срок от десет години или т.нар. ”Holiday”. Върху приемането на стандарти за новите технологии като самолетноносача и самолета за нуждите на морската война. Върху отварянето на нова страница в развитието на военноморското дело с бързото развитие на крайцерските сили и авиацията.

Събитията и свързаните с тях резултати или последици са подложени на подробен анализ, включващ съпоставянето на съществуващите концепции и възможните интерпретации, подплатени с по-нова или различна изворова база.

Различните фактори, средата и балансирането между твърдо установените традиционни параметри и неясното бъдеще определят провеждането на значимото събитие, каквато е Вашингтонска морска конференция. Това е форум, събрал представителите на най-големите морски сили, както и основните държави с интереси в стратегически търговски и икономически зони като Югоизточна Азия и морските линии в океаните. Освен с регулирането на отношенията между тях в тази част на света, от приоритетно значение на тази конференция е установяването на определени параметри и стандарти за военноморските въоръжения. Решенията са драстични и със съдбовно значение за флотските въоръжения. Линейният кораб “замръзва” за период от петнадесет години. Установяват се квоти в различните категории при военните кораби. Налага се съотношение, чието нарушаване е равносилно на военно предизвикателство към установената система на мирни отношения. Великобритания признава Съединените щати като равноправна по въпросите за морските въоръжения сила. Налага се нов модел на световно лидерство, в който вече има две водещи страни. Интересите на големите сили са гарантирани в Китай със съответен договор, който гарантира и целостта на страната, като практиката за срещи и споразумения се приема за решаваща, макар и извън Обществото на народите.

Договорът за ограничаване на морските въоръжения или Петстранния договор е с фундаментална значимост за морските сили на водещите морски държави. Споразумението среща сериозна съпротива в средите на военноморските сили, които виждат в него отнемане възможностите и позициите на водеща сила за флота на страната. Но по-голямата част от американците го подкрепят и предпочитат инвестиция

в отслабената икономика пред финансирането на безкрайните и много скъпи морски проекти.

Флотът, от своя страна, е принуден да промени приоритетите си и да поеме в нови направления за развитие. Започва един уникален по своите специфики период, започнал с края на Първата световна война и завършил с Втората световна война. Период, в който старите дреднаути са все още сред оперативните единици на флота, а в същото време погледът се отправя към въздушните простори и се търсят нови измерения за морската сила. На фона на това разработването на нови и все по-бързи крайцери и подводници сякаш не е така впечатляващо. И все пак тези въпроси стават основни за следващите морски конференции от 1927 г. в Женева и в Лондон от 1930 г.

Освен със съжителството на старите и с все повече слабости линейни кораби и нови и различни нови морски системи, по това време се забелязва и промяната на доктринално ниво. До 1922 г. липсва основна доктрина, която поне в общи линии да очертае направленията, целите и задачите, стоящи пред флотските сили. Категоричните промени, поставени и съпътстващи един процес, заключен във времето между двете войни, включват налагането на нов мащаб и по отношение изграждането на подобна доктрина, още повече че страната вече не може да гледа на света като на нещо, което е далеч от преференциалните зони на интерес и близките граници. Дори в традиционно силната политика на изолационизъм вече присъстват елементи, определящи сферите на влияние и интереси не по границите, но основно в Западното полукълбо.

Сключените споразумения във Вашингтон от 1922 г. преустановяват строителството на линейни кораби. Флотът трябва да намери друго решение в офанзивен план и за постигането на контрол и превес в боя. Това се отразява и на изграждането на новата доктрина за морските сили. Между 1922 г. и 1930 г. са разработени елементите на доктрината, позволяващи запазването на нападателната мощ на флота,

като се акцентира на взаимодействието между различните части и нарушаване баланса на противниковите сили.

2. Флотът след Вашингтонската морска конференция, 1921 – 1932 г. Тази част от Втора глава се фокусира върху новите условия за морските сили, като това свързано с един мащабен и дълбокообхватен процес на трансформации със сериозно отражение както върху развитието на флота като цяло. Това е времето на промените и по-точно на приемането им в точно определен формат и направления. В параграфа проследяваме новите реалности и пътя, по който те заемат място в силите, като в детайли обръщаме внимание на динамиките и отношенията между участващите в процеса инстанции; конфликтите, свързани с тях и търсенето на най-оптималните решения от страна на висшето ръководство на Департамента. Разказът за развоя на събитията е допълнен с проследяване на фактите и анализ на тенденциите, очакваните резултати от приемането на “Договорната система” и “Договорния флот”.

Процесът на развитие в новите условия включва серия от форуми на военноморска тематика, каквито са конференциите от Рим през 1924 г. и от Женева през 1927 г., както и подготовката за тях, предварителните преговори и отношенията между отделните представители и институции. Съответно и резултатите от тях.

3. Линейният кораб, 1923 – 1932 г. Изследването на Военноморските сили на Съединените щати в периода включва познаване на основните елементи на флота. В този параграф отделяме внимание на един от основните елементи не само в оперативно или материално отношение. Линейният кораб е основната бойна система, която предвид своята многофункционалност, детайли, личен състав и възможности е приемана за елемент с високи тактически възможности, като съвкупността от действията на група линкори е в състояние да даде стратегически предимства на всяка една от воюващите страни.

Линейните кораби се оказват в епицентъра на събитията от най-различен мащаб предвид своята стойност в материално и политическо отношение. Изключително скъпите системи се оказват сред въпросите, по които общественото мнение е особено чувствително, като строителството на линейен кораб от една страна е популярно от гледна точка на заетост в индустрията и националната гордост, но от друга разходите за тези дейности, още повече в едно желаещо най-вече мир общество, се оказват сериозно предизвикателство пред отделните фактори, включително Морския департамент, Конгреса, президентските администрации и партньорите в международните отношения.

Разглеждането на въпросите, свързани с линейният кораб, се обуславя и от концепциите за морската война, които са изградени около основната роля на тази категория системи. Очаквано и евентуалният следващ мащабен конфликт се центрира около действията на линейните кораби. В това отношение изникват въпросите, свързани с грешките, допуснати от Морския департамент в подготовката на силите, като те са обяснявани основно с обвързването на висшия състав с ролята на линкорите като решаващи за изхода на боя или войната.

4. Военноморски маневри, или флотски проблеми, 1923–1941

г. В тази част от дисертационни труд е проследена еволюцията на “Договорния флот” до началото на Втората световна война. Провеждането на годишните морски маневри позволява градацията и намирането на необходимото за налагане на съвременните тогава тенденции в морската война, като ученията, провеждани от американските сили имат своя собствена и специфична природа. Те отговарят на възникващите в процеса на развитие на флота въпроси, както и на концепцията за балансирани сили, взаимодействащи и работещи в общи направления. Разглеждането на тези маневри очертава и географския ареал на действие на американския флот, който далеч надминава бреговете граници и прилежащите води. В хода на ученията

се поставят основни тактически задания, като те съответстват на основната доктрина за защита на територията, интересите и гражданите на страната. От стратегическа гледна точка разработването на маневри и отработването им предлага безценен опит, който се оказва предимство за американските сили, включително в концептуален аспект. Така става възможно разработването на тактиките за въздушния бой, десантните операции с участието на морската пехота и армейски части, за използването на подводниците и самолетноносачите като обособени и отделни от бойната линия групи, осигуряващи значителни ефективи за офанзивите на флота.

Проблематиката, свързана с морските годишни маневри, е характерна с това, че тя остава сред по-слабо изследваните сфери и най-вече с осигуряването на достъп до документи, често недостъпни за по-широк кръг изследователи. С преразглеждането на дейностите в Департамента и излизането извън границите на консервативните теории, ролята и значението на маневрите се оказват по-различни и с тяхното разглеждане се добавят редица отговори за възможностите и предимствата на американските сили. Както и за техните слабости, като заедно с ориентацията към линкорите като основна сила, се наблюдават пропуските във връзка с подценяване ролята на подводниците за пример или недотам прогресивния подход към възможностите на останалите нови технологии.

5. Флотът – традиция и иновации. Този параграф е свързан основно с предаване на различните концепции, изградени и публикувани в изследванията на редица автори. Един от акцентите в него е поставен върху по ранните мнения в историографията. Отделя се внимание на двете основни концепции за разбиране на периода за флота на страната, и се разглеждат в детайли основни допирни точки и разликите между тях, както и изходните им позиции. В тази част от изложението се отдава дължимото и на специфичния момент, в който съжителстват традиционните и стари морски системи с новите

технологии. Разглеждаме “сблъсъкът” между “старите” адмиралите и модераторите – млади офицери, по въпросите за бъдещето на морските сили и основните направления, които да бъдат определени и приети.

Акцент е поставен и върху разнопосочните разбирания за фискалната политика и бюджетите за Департамента, като отчитаме влиянието и разглеждането на факторите като Световната икономическа криза, международните споразумения и ограничения, антагонизма между Морския департамент и администрациите на президентите Хардинг, Кулидж и Хувър.

Иновативните решения са разгледани, като са посочени динамиките, природата и различните характеристики на промените. Тези промени са директно свързани с оформената от договорите стратегическа рамка, като зависимостите са определени от законодателят.

Разглежданата в тази част проблематика води до заключения, ориентирани в подкрепа на прогресивното разбиране за Морския департамент като динамична и развиваща се в модерно направление институция, макар и подложена на сериозни ограничения и влияния.

6. Лондонска военноморска конференция, 1930 г. Както стана дума проследяването на развитието на Военноморските сили на САЩ не може да се разглежда изолирано от развоя на международните отношения, чието влияние често е повече от осезаемо. В тази връзка тук се обръща внимание не само на така важната Вашингтонска конференция, представена в самостоятелна част в изложението, но и следващите “морски” форуми – тези от Женева и Лондон.

Завършилата с разочароващ резултат конференция в Женева от 1927 г. не спира желанието и нуждата от продължаване на приетата във Вашингтон линия за периодични срещи, които да регулират и коригират динамично развиващите се морски сили. Ето защо закономерно идва организирането на следващия форум, проведен в Лондон през 1930 г.

Стремежът в изложението е да се покаже връзката между конференциите и редица аспекти в темата за развитието на военноморските сили на САЩ. Така например, подготовката, предварителните преговори, попълването на делегациите и инструкциите от страна на правителството са посочени паралелно със съществуващите проблеми в морските ведомства и произлизащите от това напрежение и конфронтация с подобните инстанции в другите морски държави. Ето защо конфронтацията между Съединените щати, Великобритания и Япония е основана на нуждите и политиката на техните правителства, но е свързана и с морските им сили. Така необходимостта от големи крайцерски сили за британците продължава да ги сблъсква с американските им колеги, които имат нужда от по-малко, но по-големи и по-добре въоръжени крайцери. Това е особено проблематично предвид установените съотношения, които регламентират еднакви по размер флотски сили между двете страни. Още по-сложно става с аспирациите на Япония за по-големи морски сили, които са регулирани в съответното съотношение спрямо тези на САЩ и Британия. Съвсем немаловажни са и проблемите, които идват от позицията на Франция и от тази на Италия по редица въпроси в критичните зони в Средиземно море.

Текстът включва посочване на основните приоритети, значимата роля на отделните авторитети и достигането на приемлив компромис, затвърдил линията за приемането на конференциите като удачно решение за наболелите проблеми.

7. Оперативни сили на флота на САЩ, 1918 – 1932 г.

Изследвайки основните елементи на морските сили и след разглеждането на отделните структури в Департамента обръщаме внимание на една от съставните части на флота. Това са оперативните сили или истинската сила на флота, които хората обикновено приемат за морските сили на дадена страна. Размерите и мащабите на тази част от флота на страната са впечатляващи, особено с организацията и

възможностите си. Различните категории кораби включват значителен брой съдове с най-различно предназначение. Всички те са с особено значение за постигането на поставените задачи и защитавайки политиката на страната.

Отделено е внимание и на организацията на отделните сили или командвания във Флота на САЩ, включително различните флоти и самостоятелни ескадри, както и част от основните категории плавателни съдове, включени в тях. В тази част от Втора глава показваме значението на материалната част, в случая корабите и съоръженията, въоръженията и необходимите системи, но и разглеждаме мястото, подготовката, набирането и статута на офицерите и служещите в силите. Посочваме характерните специфики и трансформацията, в Департамента, в посока на отношение, образование и престиж на морските професии. Проследяваме връзката на тези промени с предходния исторически период, приключил с края на Първата световна война и с демобилизирането на участвалите в нея американци. Акценти са поставени върху политиката на набиране на персонал и личен състав за флота и Морската пехота, върху нивото на образование, организирането на образователни програми и включването на служещите в тях, превръщането на силите в представителна част не само на въоръжената отбрана, но и на обществото. Показваме и стремежа на Департамента да подобри битовите условия и отношенията между самите служещи, за по-добри възможности за кариера след излизане от силите и за осигуряване на боеспособен и ефективен резерв, като това разглеждаме в светлината на готовността на гражданите да участват в отбраната на страната при усложнена военна обстановка.

Мястото и ролята на офицерите, тяхната подготовка и кариера, възможностите и способностите им, тяхната ефективност и разработените от Департамента програми за подобряването им са сред основните параметри на тази част от изследването. Посочваме и участието на флота в редица хуманитарни операции и кризи, свързани с

природни бедствия, както и интересни факти, свързани с действията на оперативните сили от периода.

8. Военноморската авиация на САЩ, 1918 – 1933 г. Периодът между 1918 г. и 1933 г. е характерен с редицата промени, случили се в Морския департамент. Тези промени са всъщност определящи за дефинирането на въпросния хронологически отрязък като самостоятелен подпериод. За времето от 1918 г. до 1933 г. е характерно организирането и адаптирането към промените, като редица нови моменти и структури се включват в Департамента. Така новосъздаденото Бюро по аеронавтика се оказва печеливш ход с дългосрочна позитив, способстващ създаването на ефективна военноморска авиация на много високо ниво, разполагаща със свои ресурси, личен активен и резервен състав, голям брой машини, самолетноносачи и разработени стратегия и тактики за въздушния бой, усвоени летателни практики, програми и натрупан опит.

В параграфа е подложен на анализ процесът по създаване и организиране на авиацията във флота. Включени са проблемите, свързани с мястото, ролята и задачите, които да бъдат поставени пред новите системи, отговарящи на изискванията на модерната война. Големите въпроси за обособена в собствено ведомство авиация или авиация, прилежаща към Морския департамент и съобразена със специфичните нужди на флота, са разглеждани в паралел с възможностите и потенциала на въздухоплаването и различните въздухоплавателни средства. Най-съществен се оказва въпросът за ролята на авиацията. “Старите” адмирали приемат включването на авиацията във флота, оставащ подчинен на концепцията за основната роля на линейния кораб. Според адмиралите самолетите могат да поемат второстепенни функции, в частност при коригирането на артилерийския огън на мощните линкори. За тях е все още трудно приемливо поставянето на самолета и самолетноносачите в лидерската позиция на водеща офанзивна система на флота.

Проследяването на процеса и анализа на съпътстващите събития за включването на авиацията във флотските сили са в основата на тази част от изследването като се опираме не само на вече публикувани авторски тези, но в далеч по-голяма степен на документи от различни архивни колекции.

В тази част, разглеждайки генезиса на морската авиация като обособена, но интегрална част от морските сили, обръщаме внимание на основната линия, изследваща сблъсъкът на концепциите за консервативната или прогресивната природа на Морския департамент, заложен и следвана във всички останали части. Установяването на морската авиация включва категоричните отговори в това отношение, като те са разнопосочни, особено от гледна точка на различните резултати в периода от време.

Морската авиация е емблематичен елемент от флота, определящ съществената разлика с предходните периоди от историята на Военноморските сили на страната.

Заклучение и изводи. В рамките на определената тема “Военноморските сили на Съединените щати в периода между световните войни, 1918–1941 г.”, разнообразието на възможни интерпретационни схеми и различните им и вариации са продиктувани от огромните параметри на изследваната проблематиката. Все пак усилията обаче се концентрират към събитията с пряка връзка с морските сили, както и до отсяване на тяхното значение, място, роля и участие в големите процеси след Първа световна война. Търсенето на обобщение при обрисуването на цялостна картина на флота доведе до критична преоценка на част от съществуващите мнения в историографията. Паралелно с това тази глава в изследването предлага обобщаване на информацията за състоянието на силите след Голямата война, проблемите, с които се сблъскват на международно ниво световните сили, тенденциите за развитие пред флотите и морските ведомства, новите настроения в обществото, залагащи на ефективен

пацифизъм, необходимостта от преговори и регулиране за морските въоръжения, организираните мащабни и на много високо срещи – конференции, които разглеждат съдбата на флотските сили и др. Основната линия на изследването е организирана около показване на промените, организирани, приети и включени във военноморските сили след Войната и особено след значимата Вашингтонска конференция от 1921–1922 г. В хода на изложението проследяваме еволюцията на новите условия за развитие, наложени от съществуващите политически, финансови-икономически и социални реалности, както и редицата фактори действащи в определена среда и с пропорционална сила и влияние.

ТРЕТА ГЛАВА. По пътя на войната.

Въведение. За улеснение в изследването на Военноморските сили на Съединените щати между двете световни войни се налага дефинирането на отделни подпериоди. Често те са ориентирани около голямо събитие или криза, критичен момент или съществени промени в глобален мащаб.

В историографията отрязъкът от 1918 г. до 1933 г. обикновено е обособяван в самостоятелен подпериод за развитието за Морските сили. Онова, което налага обособяването са факторите, спецификата им през въпросните години. Разделителната граница между този подпериод и следващия, поставен в годините от 1933 г. до началото на Втората световна война, е очертана от новите условия и реалности. Основната характеристика идва от пропукването на установената и работила в рамките на предходните десетилетия Система на договорите. Нови геостратегически и стопански фактори заемат своето място и определят различните динамики на подпериода. Общата сигурност се оказва уязвима и недостатъчно ефективна за да се справи с реваншистките настроения, експлоатиращи слабостите на Версайската и Вашингтонската следвоенни и мирни системи на отношения на международно ниво.

1. Световната икономическа криза и Флот на САЩ, 1929 – 1933 г. В представеното изследване обръщаме съществено внимание на основните фактори, определящи развитието на Военноморските сили и оформящи средата за това, като тяхното значение се определя според степента на влияние. Сред тях със съществено значение е настъпилата през 1929 г. финансова криза, обхванала целия свят и довела до кризисни нива държавните икономики и социалните системи, производството и трудовата заетост. За Морските сили тези години са критични и оформят края на времето, в което новите елементи и характеристики, свързани с промените във флота, определени от реалностите след Първата световна война, се приемат и налагат там. Ударите на кризата са съществени за Морския департамент и пораженията включват производствените възможности, заплащането, комплектуването, рекрутирането и поддържането на личния състав, както и строителните програми. Стагнацията определя изоставането от определените според международните стандарти и споразумения. Анализът на кризата установява в тази част от изложението достигането на критични нива на боеспособност при флот, който е един от водещите в световен мащаб. От друга страна са изнесени фактите и защитено становище за запазване на нивата на финансиране и бюджетни възможности в годините на кризата. Открояваме основния проблем в развитието по това време, свързан с ограничаването на дългосрочните програми, с което се стига до силно занижените възможности на флота.

Изложението в това отношение е свързано с предаване на състоянието на корабостроителниците, борбата за проекти и запазването на работните места. Засягаме влиянието на отслабените възможности на флота в строителството върху обществото и местните икономически и социални условия. Детайлите в това направление на изследването идват от разглеждането на проблемите в отношенията с администрацията и управленските политики на президента Хувър, като Морският департамент е поставен в незавидната позиция на изолация и липса на перспективи.

2. Франклин Делано Рузвелт и Флотът на САЩ. Тази част от дисертационния труд се фокусира върху ролята на президента Франклин Делано Рузвелт за развитието на Въоръжените сили на САЩ като цяло, и в частност на Флота. Разбира се, отчита се и значението на различни фактори, оказали влияние в една или друга насока. Сред тях са вече посочените международни договори или отношенията, определящи развитието на морските сили в конкретни параметри, политиката на президентските администрации, възможностите на Департамента в организационно и административно отношение, необходимите промени в направление модернизирани в техническо и технологично отношение мн. др.

Личността на Франклин Делано Рузвелт изпъква по много категоричен начин когато става дума за военноморското дело на САЩ. Президентът е различава доста от предшествениците си, заемали този пост и е с изключително влияние върху морските дела, с който е запознат в детайли още от своята младост. Фактите, представени в изложението, са свързани с открояване на връзката на Рузвелт с Военноморските сили, като съпътстващият ги анализ доказва ролята и мястото на президента, включително и негативните последици, възникнали по време на неговото управление и способствали съществени промени в Департамента. Основната цел в представянето на дейността на Рузвелт в направление Морските сили, е не толкова биографичното разглеждане на неговата личност, а неговата роля, която се оказва решаваща в един изключително тежък за силите момент. Това е и основното направление в този параграф, особено разглеждайки ускорените строителни програми и осигуряването на огромните финансови фондове за това.

3. Флотът след 1932 г. След 1930 г. доктрината за флота продължава да еволюира, като включва по-комплексни детайли, свързани с възможностите и слабостите на наличните сили. Това става възможно и с натрупването на опит в модерното тогава морско военно

дело, основан основно на мащабните годишни учения и практическите теоретични учебни игри в Морския колеж. Детайлите от тях залягат в тактическите аспекти на доктрината и са насочени към постигането на тактическата инициатива, координирането на силите и най-вече на артилерийската мощ, както и към гъвкавост и маневреност на флота. Особено при вземането на решения от страна на висшите офицери. Това става един от основните постулати в подготовката на ръководния състав и офицерите се подготвят с перспективата да бъдат способни лидери, вземащи отговорни решения в конкретна или специфична обстановка.

За отчитане е влиянието на ограничения реален боен опит, който се разглежда до началото на Втората световна война в Морската академия и в Морския колеж. Сблъсъкът на британците с германския флот от 31 май 1916 г. при Ютланд, е разглеждан като основополагащ и задължителен за разбирането и усвояването на опита в боя между бойните линии в класически конвенционален вариант. Това е задължителното за усвояването на знанието за морския бой, основан на артилерийски двубой между линейните кораби.

Познаването на тази стратегия позволява оформянето на няколко основни извода като част от предлагания в тази част анализ. Първият е свързан с осигуряването на достатъчно сили за оперативен маньовър, който да включва различни и дори нови формации и движение с тактическа насоченост. Следващият извод налага необходимостта от съществена нападателна сила, която да е основен фактор за постигането на успех. Друг извод е този за осигуряването на правилно командване, което да е достатъчно ефективно по време на боя и което не се базира на единен център, отдалечен или недостатъчно ефективен да обхване огромния периметър на модерните битки. Тези изводи залягат в новата доктрина и според нея се гарантират възможностите на командващите всеки отделен кораб да координират действията си ефективно.

Доктрината за военноморските сили се основава на основни тактически принципи. Сред тях с фундаментално значение е

превъзходството в сила в критична точка на контакт. Но това не може да бъде цялата доктрина и на базата на подобни базови изводи и заключения се подготвят съответните действия за координирането на силите и осигуряването на предимствата в боя.

Оформената тактическа доктрина, международните споразумения, насоките на строителство и финансиране на проектите във флота налагат и развитието на новите технологии и иновативните решения за нуждите на силите. “Договорният флот” и “Договорната система” са свързани с ограниченията за върху флотските въоръжения и възможности. Това обхваща времето от 1922 г. до 1937 г., когато Япония се оттегля от споразуменията и слага край на регулираните отношения. Самата система на отношения определя развитието на флотските сили във всички основни аспекти. Особен интерес представлява влиянието на ограниченията върху прогреса и включването на иновативните решения във флота. Влиянието пряко определя съдбата на линейния кораб, а косвено способства за ускореното развитие на крайцерските сили и авиацията с далечен обсег на действие, самолетоносачите, мобилните бази и транспортните части. Ограничителната “Статия XIX” от Вашингтонския военноморски договор регламентира военноморските бази за американските и японските сили, като възможностите за укрепване и фортификации са сведени до минимум. Това от друга страна се превръща в двигател за разработването на дизайн и тяга, задвижване и размер, които да позволят на основните кораби да оперират на далечни разстояния и при ограничена нужда от брегови станции. Логистичните възможности на американските сили преминават на съвсем различно ниво, недостижимо за другите водещи морски нации.

В тази част от изложението предаваме основните направления за развитие пред Департамента, както и общата картина, постигнати до края на 1932 г. Тази година приемаме за вододел между двата подпериода, като времето от преди нея разглеждаме като свързано основно с търсенето на правилните решения в съответствие с

определените условия, а годините след 1932 г. виждаме в светлината на надграждането и следването на установените насоки за развитие във всички направления.

Морският департамент на страната разработва широка гама от програми след 1932 г., които да способстват развитието на силите в посоките, определени от “Договорната система”. В това отношение от изключително значение е ролята на Генералния борд на Департамента, поел организирането на връзката между договорените условия и флота още след Вашингтонската конференция от 1921–1922 г. Динамиките на прилагането на тези регулации са определени от дейността на Борда и включват иновациите сред основните приоритети на силите. Самият факт, че от Борда се занимават с прилагането на новите условия във флота, показва тяхната значимост. Бордът включва представители на най-висшия ешелон адмирали и офицери, като основното му предназначение да играе ролята на съветателен орган за Секретарят на флота. На практика Бордът изготвя и определя политиката, проекто бюджетите и строителните програми за флота, като становищата му по определени въпроси са основни дори за Президента. Тази група авторитетни адмирали е сред най-уважаваните не само в Морския департамент. Престижът на Борда се дължи и на толерантната и търсеща консенсус политика на участващите в него, които изграждат своите тези след последователни изслушвания и на базата на изследвания от страна на специалисти. Така е основно преди 1933 г., когато с идването на президента Рузвелт нещата се променят, макар дейностите на Борда да остават същите.

Междувоеният период за флота често е виждан като епоха на институционална и стратегическа стагнация, доминирана от либерализма и преминала към тоталитаризма като модел на управление за силни държави, което води до война. Епохата включва рязката демилитаризация на обществото в началото на периода и поемането по пътя на войната след 1933 г.; “сблъсъкът” на старите традиционно мислещи адмирали от т. нар “Gun club” и новото, свързано с авиацията

и нейното място във флота; легализирането на контрола върху въоръженията чрез система от международни споразумения.

Според популярната теория Флотът между Версай и Пърл Харбър е фокусирал енергията си върху решаване на тактически проблеми, излезли на повърхността след Битката при Ютланд през 1916 г. и остава подчинен на доминантната роля на линейния кораб. Тази теория определя ръководството на Морския департамент като движещо се в строго определена и силно консервативна насока, игнорирайки наученото от Голямата война и новите технологии, като стагнацията от периода се дължи основно на самия Департамент. Ролята на международните и вътрешните фактори се свързва с контекста на решенията и политиката, определяни на върха. В случая се отчита геополитическата и националната ситуация, като влияещи върху развитието на флота, но не като решаващи фактори. Основните проблеми не са свързани с обвързването с парадигмата на линейния кораб или с начините, по които се приема авиацията във флота, появила се като технология с огромен потенциал. Стагнацията се свързва основно с фундаменталния проблем за съперничество между морските и армейските сили или за “разривът” между Конгреса и Морския департамент по въпросите на политиката и стратегията за институцията. Външните и глобалните фактори само способстват за ограничените възможности за подготовка и готовност за война, което определя и периода като време на криза и неуспехи.

Това е една от основните насоки при разглеждането на времето между световните войни за Флота. Тя се основава на резултатите, демонстрирани от силите в началото на Втората световна война, като се проследява силното ограничаване при размер и модерни системи, особено до 1933 г., а времето след това и до войната се разглежда като стремеж за компенсиране на пропуснатото и недооценяване на реалностите и възможностите на потенциалните противници. Провалът на морските сили при размер и способности се определя като роден в Департамента, предвид разрешените “ограничителни” квоти при

различните категории кораби, чиито лимити флотът успява да достигне чак в края на 30-те години на столетието.

Военноморски сили след Първата световна война и особено след Вашингтонската конференция се изправят пред проблеми, свързани с визията за бъдещето като размер и състав на силите. Ограниченията при въоръжение и размер при отделните кораби позволява противниците да включат в бойните си линии системи с еквивалентни възможности. Така японските, американските и британските сили, водещи по това време, разполагат с крайцери, които са с максимална водоизместимост до 10 000 т. и въоръжение с 8-инчови батареи. Самолетносачите са с ограничение до 27 000 т. Линейните кораби остават с възможност за регулирана модернизация и в “Holiday”, забраняващ строителството на нови и по-добри такива.

Съвременните разбирания за флота от времето преди Втората световна война обръщат внимание на трансформацията в концепцията за флота. Най-важно е разбирането за концепцията като отбранителна, което е коренната разлика с предходната стратегия, залагаща на офанзивни действия и определена като основно нападателна. Така защитата на бреговите граници става първостепенна, което е ново за флота, залагал до този момент на открита офанзива за намиране на противника и унищожаване на основните му сили в решителна битка или серия от битки, които да се водят далеч от американските брегове. В конкретния случай грешките на американския морски департамент са свързани с очакването за водене на конвенционална война, флот срещу флот, организирани около линейните кораби. Така променената концепция остава ориентирана около традиционните възможности и се пропуска акцентирането върху успешни системи като подводниците за пример. Иновативните решения и включването на нови въоръжения е налице, въпреки предимството на линкорите в концепцията. Така е по отношение на авиацията, прогресираща с бързи стъпки, макар и под влиянието на решаващите фактори.

4. Втора Лондонска военноморска конференция, 1935 – 1936

г. Периодът след 1932 г. до началото на Втората световна война запазва установените отношения и тенденциите за мирно решаване на все по-ескалиращите противоречия в международни отношения, силно провокирани от засилващите се позиции на нов ред за управление и развитие в страни като Германия, Япония, Италия. Сред значимите форуми, продължаващи установените практики в Системата на договорите, е т.нар. Втора Лондонска конференция за ограничаване на морските въоръжения. Конференцията е последната инициатива за запазване на Системата ефективна и работеща. Нашето изследване приема за особено значим този форум и съответно включва обособена част, разглеждаща детайлите около него. Анализирането на преговорите и резултатите, последиците и значението на конференцията показва необходимостта от включването на събитието в собствен параграф. На практика след края на преговорите от 1936 г. светът тръгва открито към подготовка за голяма война и тенденциите в това отношение се оказват необратими.

Конференцията е последната от петте форума от периода, занимаващи се с проблемите на морските въоръжения и оказали се с решаващо значение за развитието и изграждането на силите. Нуждата от тази конкретна инициатива е заложена още през 1921-1922 г. във Вашингтон, когато са регулирани съдбата и тенденциите за строителство и контрол в основната военноморска категория – линейния кораб. Установените регулации тогава постановяват т.нар. “Holiday” или мораториум върху строителството на линкори до 1935 г. Но те остават основното въоръжение за водещите флоти. Това е определящо за организирането на поредната военноморска конференция. Съществуват и редица други проблеми с глобална значимост и те са свързани с темповете на въоръжаване и поведението на страни като Германия, Япония и Италия.

Макар конференцията да отбелязва края на Договорната система и да маркира началото на надпреварата във въоръжаването преди

войната, тя има и положителни резултати. Това са затвърдяването на добрите отношения между Великобритания и Съединените щати, позволяващи оформянето коалиция, воюваща срещу вече изграденият съюз на Германия, Япония, Италия и сателитите им, както и осигуряването на официална санкция за легалното въоръжаване на демократичните държави, така необходима за мотивирането на институциите и обществото за поемането на курс към подготовка за война.

В тази част отчитаме отново и ролята на конференцията за засилване тенденциите за въоръжаване, макар тези форуми да са насочени към разоръжаване и ограничаване на морските въоръжения.

5. Военноморската авиация на Съединените щати между 1933 г. и 1941 г. Този параграф разглежда специфичен елемент от военноморските сили на страната, вече приет и установен в силите в предходните десет години. В случая говорим за военноморската авиация във флота, като с това преследваме поредно доказателство за прогресивните тенденции във флота, съвременните решения и технологичното развитие на възможно най-високо ниво, позволяващи най-малкото равностойни възможности при летателните системи, тактиките и стратегията на въздушния бой с морска природа при противници или съперници като Япония или водещи в технологиите страни като Великобритания или Германия. Тази част от текста е своеобразно продължение на вече разглежданите въздушни сили от времето между 1918–1932 г. Установените тогава тенденции са разгледани в развитие, като резултатите от тях силно се открояват след 1936 г. Изследването на морската авиация свързваме с анализиране на реалните възможности в направление подготовката, капацитет, опит, личен състав и готовността за война. Акцентът е изместен към директно отразяване на ситуацията при авиацията, опирайки се основно на документи, свързани с дейностите на преките отговорни фактори – Бюрото по аеронавтика и Командващия морските операции, както и

върху подкрепата, идваща от страна на законодателя и президентската администрация.

Резултатите, постигнати при морската авиация, приемаме като апогей на развитието и прогреса на Морските сили в целия междувоенен период, като демонстрираните след Пърл Харбър и включването на страната във войната възможности потвърждават значимостта на разгърнатите в предходните години дейности в Департамента. Това определя и собственото място на проблематиката, свързана с морската авиация, в нашия проект. Съвсем закономерно тя присъства в изследването и по линия на развитието на възможностите в съвременния тогава морски бой. Неминуемо тенденциите за превръщането на авиацията във водеща морска система е необходимо да отразим, още повече, че това поставя въпросите за ролята и мястото на легендарния линейен кораб. На практика, представяйки развитието на въздухоплавателните системи във флота, достигаме до момента, в който линейният кораб, поставен под въпрос още в началото на разглеждания период, трябва да отстъпи пред коренно различните нови концепции за морската война.

Авиацията и въздухоплаването като цяло в морските сили разглеждаме и в светлината на възможностите да останат извън регулациите на международните договори, макар авианосците да са сред категориите, подложени на ограничения и контрол.

Проследяваме и еволюцията на летателните и свързаните с тях други системи, като разглеждаме действията на морските ведомства, свързани с проблемите на авиацията – Бюрото по аеронавтика, Генералния борд, Офиса на Командващия морските операции, законодателите и лобирането в полза на подкрепата за засилени морски и най- вече въздушни сили в отбраната на страната, другите бюра; разработването на съответните концепции и тактики, включващи възможностите за превръщането на транспортни съдове в по- леки самолетноносачи и осигуряването на необходимия брой машини и пилоти за тях; лавирането между регламентите и финансовите

ограничения за построяването на модерни самолетносащи, както и експериментирането при тях с размер и водоизместимост, скорост и въздушните им групи.

6. В навечерието на войната. Тази част е последният параграф в рамките на изследването и е посветен на състоянието на международните отношения, силите и тенденциите в условията на вече започнала в Европа и Азия война, както и различните интереси и цели на отделните сили. Отправната точка е запазването на неутралитет от страна на Съединените щати, като разглеждаме обективността и различните трактовки в полза или срещу понятието и спазването на законите, свързани с него. Съпоставяме отделните сили, останали вече без ограниченията на Договорите и търсеци реализация на собствени и много амбициозни планове. Япония се оказва в конфликт със западните държави, като основната пресечна точка е в Китай. От друга страна нашият анализ разглежда процесите, свързани с противоречията в региона от гледната точка и позициите на Съединените щати, оказали се в прицела на японските амбиции и превърнали се в основна пречка за тях. В това отношение разглеждането на международните отношения е водещо пред чисто военноморските проблеми в тази част на изложението, но това е закономерният завършек на защитаваната от нас теза за пряката връзка и взаимни зависимости между тях. Останалите вече назад след 1936 г. договорни отношения запазват своето присъствие предвид използването на въоръжения, строени и включени във флотите по времето на действие на системата. Новите класове и технологии не успяват да заемат решаващо място до 1941 г., а и до самия край на Втората световна война. Така тежестта на военните действия пада върху корабите и съоръженията, разработвани в съответствие със споразуменията и техните регулации, произведени или модернизирани по времето на тяхното действие.

Сред основните акценти в тази част е и този за взаимодействието между Великобритания и Съединените щати, оказало се решаващо за

оцеляването на империята в 1940 г. и 1941 г. Съответно разглеждаме и динамиките на отношенията между различните големи сили и различните дипломатически маневри за предотвратяване на идващата война. Напрежението в Средиземно море включва възможен военен конфликт с участието основно на флотите на Франция, Италия и Великобритания. Амбициите на Италия са не само заявени, но и демонстрирани в Абисиния. Традиционните противоречия с Франция на практика гарантират военния конфликт между двете страни, което неминуемо се отразява и на Великобритания.

Съществуването на Тристранния пакт и амбициите на Япония в Югоизточна Азия правят ситуацията още по-взривоопасна като пактът има директно антиамериканска насоченост, а владенията и интересите на американци и британци са застрашени от инвазията на Източната империя.

Изложението търси предаването на геополитическите условия и връзката им с военноморските сили, като акцентът е върху стимулирането и ускореното строителство на военноморски системи въоръжение във времето между 1936 г. и 1941 г.

Заклучение и изводи. Третата част на изследването е свързана с изследване на развитието на установените вече направления и новите технологии, наложени във флота, както и значимите промени и събития от времето след Световната финансова криза. Това е и времето, когато светът е принуден да тръгне в друга посока, различна от вече установената от Версайската система на договори. А това неминуемо се отразява и на морските въоръжения, оставащи сред основните тактически и дори стратегически решения за отбраната на всяка една от световните сили, твърдо ориентирани към война след демонстративните действия от страна на Германия, Япония и Италия. Още повече, че системата за обща сигурност не съществува вече след 1936 г., когато договорите между морските сили са вече недействителни и дейността на и без това не дотам ефективната международна организация вече не

води дори до възможен диалог между различните страни. Засилените и ускорени темпове на въоръжаване, развитието на технологиите и усилената подготовка за война заемат сериозно място в тази част на изследването, като акцентът върху анализирането на процесите и събитията, борбата за запазване на мира и различните опити в това направление, е в паралел с информацията за състоянието на силите, техните възможности, проблеми и резултати от подготовката.

Налагат се изводи, свързани с готовността на силите за война, подготовката, включваща активна дипломатическа и политическа дейност, целенасочена политика, носеща характерни специфики и определена природа, свързани с американските възможности и цели – основно за избягване на войната и оставане на страната извън нея след началото и. Изводите се базират и на оценката за състоянието на морските сили, включително материална база, комплектуване, въоръжение, офицерски и личен състав. Генерално заключение се обособява на геостратегическите условия, определяни като крайно опасни за страната, изправена пред перспективите за война в двата океана, както и участваща в съюз с Великобритания. Ситуацията ескалира в негативно направление с изпадането на западните европейски държави в критично положение и с необходимостта от все по- активни действия в подкрепа на техните сили. Още повече, че от началото на 1941 г. все по-категорично се налага мнението за война с Япония, която е почти неизбежна.

Основните обобщения са в посока на техническото и технологичното развитие като резултати, тактическа и стратегическа програми и планове за реалната ефективност или включващи определен риск за морските сили и отбраната като цяло. Флотът е разгледан в цялост, като са посочени основните линии на развитие за периода от време след края на Световната финансова криза. В същото време са разгледани елементите, заемащи приоритетни позиции в Морските сили и с решаващо значение за възможностите им в идващата война.

III. ЗАКЛЮЧЕНИЕ.

Темата “Военноморските сили на Съединените щати във времето между двете световни войни, 1918–1941 г.” предлага обобщен поглед към развитието на определена част от въоръжените сили на страната, като се акцентира върху институционалното, административното и оперативното направления. Разработеното изследване използва за отправни точки необходимостта от преразглеждане на периода, преценка на събития, проблеми, кризи, на ролята на значимите личности, на резултати, а също така на позитиви и недостатъци.

Изследване на морските сили на големите държави, в частност на Съединените щати, се основава и на концептуални аргументи, родени и съпътстващи историята на съответното ведомство. В случая изучаването на Морския департамент в очертанния период е необходимо от гледна точка на възможностите, предлагани от нашето съвремие, позволяващо по-широк достъп до достоверна информация, както и съпоставянето на различните тези и концепции, разработени в рамките на последните седемдесет години, от края на Втората световна война до наши дни. В това отношение наличието на широка гама от изследвания подкрепя възможността и необходимостта от проект, в който да се съпоставят различните тези и направления в отразяването на периода. Тази необходимост способства и очертаването на съответната водеща линия в изложението или една от основните линии в текста, като представянето на отделните тези е съпътствано с анализ и обобщения.

С особен афинитет се прилага съпоставяне на отделните течения в проучванията за периода при разглеждането на нововъведенията, влиянието на международните фактори и ограниченията на договорите от това време. Разбира се, далеч сме от амбицията да се смята, че предложените в настоящия дисертационен труд решения и концепции са единствените правилни и възможни. Тъкмо напротив, с оглед на въвеждането в научен оборот на непознати, непубликувани, слабоизвестни или труднодостъпни масиви от документи за дейността

на военноморските сили на САЩ в периода между двете световни войни, едва ли звучи неоснователно убеждението, че тепърва ще се оформят нови изследователски ниши и ще изникнат нови научни дискусии в сферата на разглежданата проблематика.

IV. ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА НАУЧНА ЕТИЧНОСТ:

Дисертационният труд „Военноморските сили на САЩ в периода между двете световни войни, 1919 - 1941 г.“ е лична моя авторска разработка, резултат от собствени изследвания и заключения. Потвърждавам, че текстът в неговата цялост и отделни части не е бил използвана за придобиване на образователна и/или научна степен в ЮЗУ „Неофит Рилски“ -Благоевград или в други университети.

Формулировки, идеи и фрагменти, взети от други източници, са цитирани според изискванията и няма позовавания на чужди публикации без съответното цитирана, нарушавайки права на техните автори.

У. ПУБЛИКАЦИИ ПО ТЕМАТА НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД:

- **Мишковски, Н. С.**, *Корпусът на Морската пехота на САЩ до втората световна война*. - Военноисторически сборник, кн. 1 (2021), 67–80;
- **Мишковски, Н. С.**, *Военноморската авиация на САЩ, 1918 – 1941 г.* - Военен Журнал, кн. 3 (2021), 1–20;
- **Мишковски, Н. С.**, *Администриране, законова рамка и организация на военноморските сили на САЩ във времето на „модерния флот“*. - *Studia Iuridico-Historica VII*, 7 (2018), 87–115;
- **Мишковски, Н. С.**, *Военноморската авиация на САЩ през периода 1918 – 1932 г.* - *Studia Iuridico-Historica VIII*, 8 (2019), 50–91 (под печат);
- **Мишковски, Н. С.**, *Оперативните сили на флота на САЩ през периода 1918 – 1932 г.* - *Studia Iuridico-Historica IX*, 9 (2020–2021), 67–137 (под печат).

Конференции:

- Втора научна сесия на докторантите в катедра „История“ при Правно-исторически факултет на Югозападен университет „Неофит Рилски“ - Благоевград (14 септември 2018 г.). Участие с доклад на тема: *„Администриране, законова рамка и организация на военноморските сили на САЩ във времето на „модерния флот“*.
- XXIX Международна научна конференция за млади учени (24 – 25 септември 2020 г., София). Участие с доклад на тема: *„Франклин Делано Рузвелт и флот на САЩ“*.

SOUTH-WEST UNIVERSITY "NEOFIT RILSKI"
BLAGOEVGRAD
FACULTY OF LAW AND HISTORY
DEPARTMENT OF HISTORY

=====

**US NAVY IN THE PERIOD BETWEEN THE TWO WORLD WARS,
1919 - 1941**

ABSTRACT

of dissertation for obtaining an educational and scientific degree "Doctor"

Professional field 2.2. History and archeology

Doctoral Program "Modern History"

Doctoral student: Nikolai Svetoslavov Mishkovski

Leading advisor: Assoc. Prof. Dr. Ivan Petrov

Blagoevgrad, 2022

The dissertation was discussed and directed for defense before a scientific jury from the Department of History at the Faculty of Law and History of the Southwestern University "Neofit Rilski" - Blagoevgrad on April 1, 2022, Minutes № 9.

The dissertation consists of an introductory part (Introduction, pp. 5-23), three chapters, conclusion, appendices and a bibliographic list of used historical sources and research.

The total volume of the text is 919 pages, of which 780 are the main text, 95 pages of applications with charts, tables, maps and images. The bibliography reflects the use of various source material (entirely in English), and here from the total volume it is worth mentioning 38 unpublished archives and another 35 personal archives (which until the writing of the dissertation were not introduced into scientific circulation), 22 collections with documents for the budget of the US Navy, reports of the Navy and Congress and 20 articles from the official periodicals during the period 1919 - 1941 and 10 memoirs. The list of used scientific literature includes 155 titles (only in a foreign language).

The public defense will take place on June 17, 2022 from 10.00 hours, in hall 401 of the Academic Building № 1 of the Southwestern University "Neofit Rilski" - Blagoevgrad.

All materials on the defense are available to those interested in the office of the Department of History.

CONTENTS

I. GENERAL CHARACTERISTICS OF DISSERTATION WORK	5
1. Relevance, topic, subject, goals and objectives of the dissertation	5
2. References and historiography	19
3. Structure of the exhibition	31
4. Realized results. Contributions	32
II. CONTENT OF THE DISSERTATION WORK	33
FIRST CHAPTER. The US Navy until 1918	33
Introduction	33
1. History of the US Navy until 1918	34
2. Administration, Legislation, Financial Policy, and Organization of the United States Navy until World War II	34
3. The end of the First World War and the post-war realities	35
Conclusion and reflections	37
CHAPTER TWO. The Peace	38
Introduction	38
1. Washington Naval Conference 1921-1922	39
2. The Navy after the Washington Naval Conference, 1921-1932	42
3. The battleship, 1923 - 1932	43
4. Naval maneuvers, or naval problems, 1923 - 1941	44
5. The Navy - tradition and innovation	45

6. London Naval Conference, 1930	46
7. Operational Forces of the United States Navy, 1918 - 1932	47
8. US Navy, 1918 - 1933	49
Conclusion and reflections	50
CHAPTER THREE. On the way to war	52
Introduction	52
1. The World Economic Crisis and the US Navy, 1929 - 1933	53
2. Franklin Delano Roosevelt and the US Navy	55
3. The Navy after 1932	55
4. Second London Naval Conference, 1935 - 1936	62
5. The United States Navy between 1933 and 1941	63
6. On the eve of the war	65
Conclusion and reflections	69
III. CONCLUSION	70
IV. DECLARATION OF SCIENTIFIC ETHICS	72
V. PUBLICATIONS ON THE TOPIC OF THE DISSERTATION	73

I. GENERAL CHARACTERISTICS OF THE DISSERTATION.

1. Relevance, topic, subject, goals, and objectives of the dissertation.

The proposed study examines the United States Navy from 1918 to 1941. The focus is on several key areas in the development of the Department of the Navy, highlighting the significant problems facing the institution whose solution is sought within the chronological sequence. The importance of the topic in the framework of research examining the events and processes in the outlined chronological segment is primarily due to the importance of naval issues then and today. In addition, the accumulated distance and the possible access to arrays of documents that were not available to earlier researchers allow a new and different approach.

The subject of research in the dissertation is the US Navy in the two decades after the First World War and after the important Washington Naval Conference of 1921-1922. In this regard, the main concept is to revise popular theories, including a broader range of new sources of information and the formation of the most objective and reliable picture, and the accompanying rethinking and reassessment of the facts and events of the period.

The central thesis outlines the critical aspects of the development and changes in the Naval Department and its adjacent institutions. It is not approached axiomatically from a pre-selected and subjectively chosen position. However, mechanisms are sought through which the naval structure

meets the era's challenges, seen through the prism of an abundance of documents of various origins.

The study aims to find and point out the role and place of the Navy in the federal model of the country and as an international factor against the background of isolationism as a leader for American governments in the twenties of the twentieth century, stages, results, achievements (or failures) for the Navy Department in the interwar period.

The realization of the set tasks within the dissertation work reasonably goes through tracking the existing concepts and revision of the source information. It is essential to work with archival units, funds, and collections that have been put into scientific circulation in the research of unused, inaccessible, and known in a minimal circle. In this regard, the construction of the exhibition highlights the importance of information from archival funds in public or private collections. However, we do not ignore the famous biographies, research, memoirs, regulations, periodicals, official press, and correspondence. The efforts dictated by the set goals and tasks are related to the analysis of the collected information, its systematization, and its presentation in a synthesized form; placing significant emphasis on the issues under consideration; the presentation of significant research areas in historiography, and the synthesis of different points of view, positions, opinions and those, in an effort to present an own generalized point of view. This leads to the proposed pages of the dissertation correction of some of the common notions and clichés on the subject. The latter is essential given that research is focused on a traditionally conservative institution, such as the

United States Department of the Navy, although undergoing challenges to building a modern post-World War I fleet of innovative changes, technical innovations, redefined policy concepts and doctrines,

It is reported that after 1918 there were changes in the subordination, training, education, and staffing. The Navy is becoming a popular institution, vital for the country's increasingly serious place internationally, and preferred for a successful career. The authority and influence on the society of naval officers and employees remain high even in the face of the trials and sentiments after the global financial crisis, the unfavorable attitude of several presidential administrations, and the pressure of international agreements. We consider it not accidental that the "Society - Government - Navy" relationship was implemented quickly after 1933, when international relations provoked a possible great war. In practice, the country turned to its armed forces, with an emphasis on the Navy, as a guarantor for the protection of the nation. The connection is primarily determined by the place and role of the armed forces, which become a symbol of the American political model and an illustration of American economic and military power.

In this regard, the consideration of the changes, the development, and the results achieved in the period is connected with the possibilities demonstrated in the different stages of the World War from 1939 to 1945. Within the research framework, no substantiated criticism has been spared, nor is it avoided by the possibility of proposing the correction of established concepts when the information available in the sources so requires. Part of the efforts in compiling the text was related to the most objective and correct

presentation of the directions in the historiography on the outlined issues and the clash of ideas and concepts between them.

The two main directions have intersections, especially when considering the facts and the main arrays of information from known sources. Among the additional goals of the research is to highlight the differences in the interpretation schemes compared to the information in the sources and its analysis and classification from the 1940s to the present day. Thus, the nuances related to determining the exact results and the influence of various factors on the opinions of researchers were added to the reconstruction of the past reality caused by documentary traces of facts and events or internal institutional conflicts in the development of the fleet in general. The so-called "traditional theory" is based on the results demonstrated by naval forces and command in the surprise attack by Japanese forces on Pearl Harbor and considered inadequate actions and countermeasures associated with this attack. The assessment is rather negative, although several details are taken into account, which is essential for mitigating harsh comments on the decisions in the attack. Samuel Elliott Morrison's iconic work portrays American forces in a not-so-positive light, with the author striving to substantiate his thesis solidly and present it as comprehensively as possible. There is hardly a more detailed study of the US Navy than that proposed by the researcher in his fifteen-volume *History of United States Naval Operations in World War II*. The Harvard history teacher is critical of preparation and adequacy. In making the right decisions before and during the war, especially for years after 1936, the author is aware of the military

threat facing the country in the two oceans. His "War in the Two Oceans" deals with this very topic. The thesis is supported by several authors who added or continued Morrison's proposal. Among them are Waldo Heinrix, Peter Carsten, Robert O'Connell, Russell Weiley, Philip Crowley, and others. It is necessary to clarify that these authors trace the genesis of significant problems, which have roots from the beginning of the naval forces and are embedded in the fundamental doctrines and concepts. Based on the conservative nature of the Navy Department, they bring out the less effective capabilities of the fleet. Moreover, for them, the failure to prevent or counter the Pearl Harbor strike more effectively is entirely understandable.

A similar direction has been followed by authors such as Robert Lowe, who see the weaknesses of the Navy Department as bound by international agreements- limiting naval armaments and construction programs of the period. However, Lowe sees decisions from the upper echelons and the firm binding terms of these treaties as decisive. Weaknesses are perceived as arising entirely in the Department, and positive comments are made on the contracts.

The other line to follow when studying the role of the Navy focuses on the dominant role of the political elite, including Congress and the President. Here, the consideration of international agreements and their importance for the state of the US Navy during the period is not overlooked. Authors such as John Quenn present the complications of the lack of naval bases in the Pacific as crucial to the Japanese attack on Pearl Harbor. At the same time, the author considers the influence of the international factor as

positive for the creation of forces capable of operating at long distances, including aviation and supply units.

In the dissertation framework, without seeking and pursuing a deliberate compromise solution, the principle of inherent opposition to the earlier different theses is not followed. True, the main elements have been revised, but this is a consequence of the involvement of other arrays of documents and the corresponding expanded opportunities from working with a more diverse and wide range of historical sources.

It is not surprising that the study reveals the importance of the Navy and naval affairs for the country and international relations. Its emphasis in the presentation is dictated by the desire to illustrate the fleet's strategic, operational, and tactical role and capabilities. Such an approach has facilitated efforts to track the transformation of the country's naval forces and those of other leading navy nations.

The indication in the separate sections of the exposition of specific structures in the fleet is connected with their noticeable evolution and modernization. The process of incorporating new systems into the Navy is illustrated by looking at the picture of a unique period in which traditional and proven weapons meet with entirely new ones, fundamentally changing the doctrines and methods of warfare in the then world. The importance of airplanes and aircraft carriers parallels the generally accepted concept of the battleship's leading role. The decisive role in the battles was gradually shifted in favor of the new. This was part of the development process that led to the relatively smooth abandonment of heavily armed battleships. The new

systems prove their vulnerability and become a target for aggressive and maneuverable aircraft and submarines. They also define the new horizons literally and figuratively for the fleets. Furthermore, until the 1920s, the naval battle was associated with a confrontation from a limited distance and artillery battle between two groups of warships. Subsequent trends determine the inclusion of different categories of weapons operating on many times larger territory and are a product of the capabilities of a robust national economy and its powerful branches of heavy industry.

The period under consideration is characterized by the intensive introduction of new technologies for the needs of the Navy. Indeed, the main objectives of the Navy remain unchanged, and the protection of the country's citizens, borders, and interests is a fundamental principle underlying navy policy. The study of the US Navy includes an examination of these parameters, principles, and doctrines for the development and operation of the fleet of the era. In practice, we pay attention to this part of the development process, recognizing that they are at the heart of the organization, control, and administration of the Navy Department. In this regard, it is important to trace the main stages in the development of the Navy from its inception until the end of the First World War. The inclusion of earlier publications by other authors and original documents supporting the thesis of gradation in the Navy is crucial, as are recent studies examining their genesis since the Revolution and in the context of all other elements of the federal model for governance and development of the country.

The interrelationships in the study also determine the consideration of another central aspect of the activities of the Navy Department- the financing, provision, and legal basis guaranteeing the existence and operation of the forces. The desire to maintain the research focus on these elements, which determine the intensity of the processes and changes in the fleet, is evident throughout the exhibition. To this end, we consider a series of laws setting budgetary frameworks, construction programs developed by the General Board of the Navy, and decisions of the presidents of the period related to the administration and financing of the forces. It is common for the period to impose a strict financial policy and the limited financial resources available to the US Navy. This is important for the study in full force, given the examination of the financial parameters and the clarification of the actual picture concerning the funds in the Department. Emphasis is placed on the demands for larger budgets for the Navy and the preservation of the national financial balance by the governments of the period. We include these factors in the group of domestic ones, which corresponds to the trend of navy history with specific problems such as financing modernization or construction in a category of ships or formulating the primary purpose in a modified environment categories developed for other conditions of naval combat. It is important to consider factors' importance and impact on fleet trends. They fall into a broad context or spectrum,

At the same time, in practical terms, decisions are invariably made on procurement, production, development, new plans, projects, doctrines, tasks, and personnel, covering a vast horizon of activities in the Navy

Department. The above depends on the main factors and their influence on domestic and foreign policy.

The transmission and consideration of the influencing factors, the main elements, and the results at each level are associated with a particular risk related to the extent to which even the most reliable sources of information reflect the specifics or general nature of individual problems. The nuances in the approach to the sources and the differences in the understanding of the issue are visible in the concepts of the individual authors. In an attempt to move away from their (seemingly) weaknesses or overcome their limiting role, additional information is sought. We strive to relate it as fully as possible to the context of the specific historical moment in which the research efforts are focused on compiling the dissertation. Inevitably, and within the proposed text, decisions, the results achieved, and many factors also influence the summaries. There is not even a fleeting attempt to isolate the development of the Navy from the current situation in the United States and the world between the two world wars. This fully encompasses the functioning of society and the state as a whole, reincarnated by political decisions influenced by guidelines in social groups or political formations and the provision of financial resources for the executive, including the Navy. It is evident with the formation of the tax policy, which also affects the individual citizen-taxpayer. Hence the importance of the status of the Navy and the prestige of the officer profession and service in the Navy. Accordingly, a strong society with established functional systems remains connected to the institutions in the line of control and sanction and through

the dependencies between them. This is one of the key lines in the advocacy thesis, defending these relationships and considering the influence of society as a factor in politics, including with regard to naval armaments.

The dependencies between the naval forces and the country's interests are considered, especially concerning trade contacts. They are naturally linked to navy transport, hence the need for naval forces to protect navy transport. This is also the case in the period under review, and with the expansion of communications and cargo volumes, the presence of military vessels has also increased. In this respect, the dimensions are much deeper and more conflicting than those relating to land trade routes, given the clash of claims to dominance and control of navy routes.

Another factor of significant importance for merchant navies is the strategy adopted by all navies in the various countries to attack these roads and disrupt the economies and supplies of individual countries.

The expansion of trade is also determined by the technological elements that have gradually led to the transition from sails and steam traction of petroleum products and the increasing influx of technically advanced and strong western countries in different parts of the world. This phenomenon is related to capital accumulation and the desire to ensure access to resources and markets. These aspects are inevitably related to naval power, which remains unchanged between the two world wars. On the other hand, this determines the need and opportunities to construct warships. A clear example in this regard is the presence of American and European naval squadrons in

China. This is stated when considering the actions of the Yangtze River patrols as part of the Asian fleet of the United States.

The forces are connected in different ways and specific dependencies on the country's economic power, financial capabilities, and military priorities. The interaction of these elements forms new national stereotypes, and as a result, cultural changes are tangible for all involved in the process. Thus, achieving control in commercial or military terms determines the formation of various values, significant in value and occupying a place in the future. The study also focuses on the importance of scientific, engineering, and technical achievements, combined with the political and diplomatic capabilities of the country. This is especially true in the post-World War I era when depleted economies and huge losses determined the creation of a new system of relations based on negotiations and established rules. The unpredictability and consequences of the great conflict contribute to the readiness and desire on a global scale to establish and guarantee peace. A step in this regard was the Washington Conference on the Limitation and Control of Naval Armaments of 1921-1922, which, along with its shortcomings, allowed for almost twenty years of peaceful development worldwide. The established regulation system of naval armaments allows the modernization and creation of different and even new categories of ships, facilitates rapid progress and innovation, but mainly guarantees peaceful coexistence. A step in this regard was the Washington Conference on the Limitation and Control of Naval Armaments of 1921-1922, which, along with its shortcomings, allowed for almost twenty years of

peaceful development worldwide. The established regulation system of naval armaments allows the modernization and creation of different and even new categories of ships, facilitates rapid progress and innovation, but mainly guarantees peaceful coexistence. A step in this regard was the Washington Conference on the Limitation and Control of Naval Armaments of 1921-1922, which, along with its shortcomings, allowed for almost twenty years of peaceful development worldwide. The established regulation system of naval armaments allows the modernization and creation of different and even new categories of ships, facilitates rapid progress and innovation, but mainly guarantees peaceful coexistence. The brilliant preparation and daring maneuvers of Secretary of State Charles Hughes did not give a chance to express the existing contradictions and laid the foundation for an effective system of relations between the naval forces, which, along with its shortcomings, allowed almost twenty years of global peace. The established regulation system of naval armaments allows the modernization and creation of different and even new categories of ships, facilitates rapid progress and innovation, but mainly guarantees peaceful coexistence. The brilliant preparation and daring maneuvers of Secretary of State Charles Hughes do not give a chance to express the existing contradictions and lay the foundation for an effective system of relations between the Navy, which, along with its shortcomings, allowed almost twenty years of global peace. The established regulation system of naval armaments allows the modernization and creation of different and even new categories of ships, facilitates rapid progress and innovation, but mainly guarantees peaceful coexistence.

The importance of international relations and the direct connection with the role of global political players leaves no doubt why the dissertation focuses on individual international diplomatic forums for peace agreements, the results of which are analyzed and critically reviewed. Considering international conferences as related to the future of the Navy, we also emphasize the reasons for them. We start from the different positions of governments and Navy Departments, seeing some of the serious reasons for seeking such meetings related to the difficult financial situation after the First World War and the desire to maintain pacifist sentiments in different societies and countries.

An important place is also given to international forums and their influence on the development of the Navy. We see the impact of the treaties as crucial to the transformation of the modern fleet, which relies on fast cruisers and aircraft carriers in its combat concepts and which is limited in building and developing new and better battleships. We follow, focusing on the inclusion of aviation and aircraft carriers in the fleet and the development of ideas about their application, importance, and place in the forces. The evolution of aircraft carriers, which started as a platform for aircraft take-off and reached an operational unit with serious tactical capabilities, is analyzed.

The exhibition also includes a parallel examination of the fleets of other naval forces, with priority given to those of Japan and the United Kingdom. Reflecting on their development, we pay attention to their place as competitors and even opponents of the US Navy. This also determines the formation of an independent line in the text, dealing with the relations

between the United States and the British Empire, emphasizing and considering the rarely discussed rivalry and even the possibility of war between the two countries. We also consider the achievement of understanding and cooperation quite reasonably, especially after 1936.

The development of the German Navy also has its place in the study, and the results it has achieved against the British and American navies are mainly based on the analysis of their weaknesses in their preparation in the years before the Second World War, especially when considering the actions of submarine forces and countermeasures against them.

We follow the confrontation between Japan and the United States as it reaches its apogee and with the attack on Pearl Harbor. Attention is being paid to the naval aspects of this conflict. We are looking at it in the light of international conferences and the various dimensions of the military race between the two powers.

In a separate part, the study examines the creation of the US Navy by Congress in the interests of the young nation and shows highlights of the development and accompanying processes of the institution in the one hundred and fifty years before World War II. This is also the basis for supporting the transmission of the basic principles and structuring of the fleet in the period up to the period under consideration. The review of events up to 1918 offers an opportunity for comparisons, summaries, and conclusions compared to the fleet from the time between the two world wars. The history of the forces until the end of the First World War is a history of the creation,

strengthening, and achievement of leadership positions for the country, which remains strongly represented in the period under review,

The period considered in the dissertation is the time in which the achieved results will be put to a serious test and lead to significant consequences after the country enters into World War II. The Navy is up to the task and guarantees victory for the United States. Our study offers and proves the development results, more precisely from the evolution of the fleet to the time of involvement in the war, presenting the main directions in this development and presenting a picture of the process over time between the two world conflicts.

2. References and historiography. The research is based on different groups of historical sources. The documents are diverse in type, type, nature, and content, but mostly their origin is the central defining feature for their categorization into separate groups. The arrays of collections and collections of the Library of Congress are mainly of administrative origin. They are related to the activities of Congress, the Government, or the President. The funds of the National Archives allow the examination of the documents by the Navy Department itself. The administrative, organizational, and operational elements of the structures, the relations and their results between the separate units, the dependencies in the hierarchy, and the subordination in the Navy can be traced in detail.

Documents from the National Archives are among the most widely used in the study, given the opportunities they provide for tracking a number of

aspects and problems over a long period of time and for taking into account many factors, results, causes, and prerequisites for a variety of directions. The arrays of information in the separate groups in the National Archives are extremely rich in content. They offer a detailed picture of the period, and in this respect, the Navy is no exception. Given the accepted practice of relations in the Department of the Navy, the written sources from there are detailed and with a strictly defined focus. This determines the formation of separate groups of documents in the Archives themselves. Thus, the activities of the Secretary of the Navy can be seen in group number 80 or "RG 80". The Commander of Naval Operations and the activities related to his office are organized in "RG 38". The documents from the mentioned groups allow tracing the naval strategic and tactical elements, doctrines, and concepts for construction, manning, and provision of the naval forces. Every detail in the organization and structures of the fleet is reflected in the activities and related documents - reports, projects, orders, discussions, reports, budgets, and many others, of these offices.

The construction activities and works of the shipyards in the Department also fall under RG181, and the documents from them are of particular value in dealing with the crisis moments of the Great Depression of 1929-1933. The extremely rich collection in this group offers a detailed view of the situation in American society during these years and the impact of the crisis on the activities of building new vessels and those engaged in this task within the Navy.

The information on navy aviation so interesting for researchers is separated from the documents from RG 72. The group includes sources related to the activities of the Aeronautics Bureau in all dimensions of this structure - reports, reports, plans, projects, scientific and technical developments, funding, budgets, orders for organization and deployment, and correspondence of various levels, decisions of the heads of the Bureau. It also includes the operational orders of the Commander of Naval Operations related to aviation in the fleet.

The activities of arming and manning the necessary artillery for the operational forces, coastal protection, naval districts and training formations are included in RG 74. It includes the documents of the Bureau of Artillery from 1902 to 1959.

The Naval Observatory and its archives are listed in RG 78. The Department's legal activities and administration of justice are separated in RG 125. Documents related to navy districts (districts) and coastal installations are also included in RG 181. Marine information is in RG 127. The Bureau of Supply and Accounting is in RG 143. The operational forces and information on individual ships are in RG 313. It also includes the different parts of the country's Navy according to different configurations - Atlantic, Pacific, Asian Fleet, transport groups, naval bases and stations, underwater formations, administrative and operational reports, and individual squadrons.

Folders with information on the Bureau of Personnel or the Bureau of Navigation from 1889 to 1942 are in RG 24, and the group includes archives from 1798 to 1991. Among them are the official files of naval

officers, employees, specialists, training centers, training bases, and many more.

From the point of view of official information from a collection of documents of special importance are the funds of the Presidential Library of Franklin Delano Roosevelt in Hyde Park, New York. The library's collections include documents collected and classified by President Roosevelt's personal secretaries. They relate to his time as leader of the country and reflect the period from 1933 to 1945. The collection is very well organized and offers details of Roosevelt's relationship as Commander-in-Chief with the Navy, with which he had genuine love. Based on the information from this collection, we consider the second part of the period between the two world wars. Based on their information, the main arguments concerning the justification of two main directions are characteristic of the studies of this part of the outlined chronological segment. The first is related to the differentiation of separate sub periods in the historical period. The second examines the role of President Roosevelt, who took over the direct leadership of the Department, contributing not only to successful and accelerated results in preparing forces for the impending war but also to the demise or transformation of individual departments.

Also, the key to the study are documents from official correspondence between the Presidency and naval structures. This group includes communications between the Commander of the Naval Operations and Roosevelt, the Secretary of the Navy and Roosevelt, and the individual commanders and supervisors responding to his inquiries. The documents are

distributed according to their contents in separate containers and are arranged in chronological order. The separate five series include 174 containers. For us, the documents from "Box 7, 57, 58, 59, 62, 64, 65, 67, 68" are mainly important. The individual folders in the containers are strictly profiled. Thus, in Box 7, among other folders, there are those entitled "Navy Department, 1933-1940", "Navy Department, 1942," and "Navy Department, 1943". In "Box 57" are the folders "Fleet, 1933 - September 1936", "Fleet, October 1936-1937", "Fleet - Panay, 1937".

After December 1939, the dynamics of events determined the work on military training and the fleet's condition, needs, staffing, and especially the assessment and capabilities of their own and foreign forces. Box 59 examines the period from November 1940 to December 1942. There are various analyzes and information offered by naval intelligence, focusing on the state of Japanese forces.

In "Box 60," the primary information comes from the Bureau of Ships, and the reports from there are for the period from February 1941 to March 1942 and occupy eight folders.

The Defense Program, Naval Bases, and Destroyers are part of Box 62 and intelligence from foreign ships in Western ports. A separate folder there is also dedicated to "Bulletins and reports."

Of particular interest is the information from "Box 65", which examines the "Assessment of possible military force in five folders." The separate folders include the reports of naval attaché officers in London, Paris, Brussels, and Rome from October 1938 to November 1941.

The picture is similar to the documents in "Box 66", as there are the reports of the naval attaches in Berlin, Moscow, and Tokyo for the period from March 1937 to September 1941.

The reports of the naval attachés from the same capitals are placed in a container with the abbreviation "Box 67", and they are related to the "Probability of war." The array in the following separate group of documents is similar in origin - "Box 68".

The "Annual Reports of the Secretary of the Navy" also fall into the same category of sources. They are a compilation of the reports of the Secretary himself, the Commander of the Naval Operations, and all the bureaus in the Navy Department system. The reports synthesize the information of the individual departments and the relevant conclusions and recommendations. The information from them is fundamental for the research. Access to individual reports is available in various university libraries, emphasizing their use in the original version issued by the Government Press Office. Detailed information allows the construction of a complete picture of the object of study, helping to build their thesis and relevant conclusions. The original "Reports" are also available at the Navy Department Library in Washington.

An important group of sources is available through the Navy Department's Naval History and Heritage Command. It offers detailed publications on the issue and publishes documents related to the various elements of the forces or the financial side of the Department's activities. The office has the archives of the Navy Department, which are particularly

interesting with the functional groups of documents. Significant are the publications related to the development of naval aviation and the proposed documents on the activities of the Office of the Commander of Naval Operations in this direction. The center includes 42 separate institutions, including the Library of the Navy Department and ten museums. Among the popular publications of the office are the fifteen volumes of Samuel Elliott Morrison, the works of Prof. Robert Albion, and Admiral Julius Fourier, offering plenty of details about the organization, the administration, and funding of the Navy Department. Also noteworthy is the historic center's partnership with the Naval History Foundation, which has published works such as "The United States Navy, A Complete History" by Hill Goodspeed, offering a chronological history of the Navy from its inception until 2006.

The group of key documents for implementing the study includes those related to international relations dealing with naval issues. The United States Department of State offers collections of documents that reflect the institution's work over the years. The so-called "Historical Office" of the Department is part of the Institute of International Relations, and both departments are part of the state administration. The collections of documents are placed in different editions by volumes and organized thematically and chronologically. The documents from the period after the First World War are of significant interest, starting with "Documents Related to the External Relations of the United States, Paris Peace Conference, 1919", Part I, "List of Treaties." In this part are the country's agreements with the other forces, allies, or allies, and the defeated states, including the new formations, heirs of the

remaining empires in history. Our study's interest in these relations comes from the regulation of navy relations, including navigation in the respective territorial waters and trade and transportation of weapons and ammunition.

Priority is given to documents reflecting the work of the Department in the preparation of international conferences with a navy focus. Thus, the United States External Relations Papers, 1921, Part I, allows us to trace the preparations, preliminary negotiations, and draft agreements prior to the Washington Conference on the Limitation of Naval Armaments of 1921–1922. This Volume I for 1921 is the correspondence of the Secretary of State and the country's ambassadors with the League of Nations. There are also complex relations related to the regulation of the established and defined the various naval powers' mandates for the management of the former German naval possessions and relations with China. The conference is reflected in "Documents Relating to the External Relations of the United States, 1922", Part I; among the documents are memoranda of the various representatives and officials of the delegations participating in the forum. They are directly related to the negotiation of individual agreements, such as the "Quadrilateral Treaty," the "Treaty on the Limitation of Naval Weapons," the "Treaty on the Use of Submarines and Special Cases in Military Operations," the "Treaty of the Nine Powers," with resolutions adopted at the conference - for changes in the laws of war, for limiting the jurisdiction of the legal commission, for the sale of ships before the ratification of treaties, for the armed forces in China. Ratifications of treaties are also in this group of documents. "Treaty on the Limitation of Naval Weapons," "Treaty on the Use of Submarines and Special

Cases in Military Action," "Treaty of the Nine Powers," with the resolutions adopted at the conference - on changes in the laws of war, limiting the jurisdiction of the legal commission, on the sale of ships before the ratification of treaties, on the armed forces in China, etc. Ratifications of treaties are also in this group of documents. "Treaty on the Limitation of Naval Weapons," "Treaty on the Use of Submarines and Special Cases in Military Action," "Treaty of the Nine Powers," with the resolutions adopted at the conference - on changes in the laws of war, limiting the jurisdiction of the legal commission, on the sale of ships before the ratification of treaties, on the armed forces in China, etc. Ratifications of treaties are also in this group of documents.

The next conference with international participation was in 1927 and was included in the United States External Relations Paper, 1927, Part I. Dynamic negotiations and the rift between the forces are indicative of the development of navy problems.

This is also the case for the London Naval Conference of 1930. It has a proper presence in the documents included in the United States External Relations Papers, 1930, Part I. The 1932 conferences are similarly reflected, organized, and conducted by the League of Nations in Geneva and the Second London Conference of 1936, which officially marked the beginning of preparations for war.

In this respect, the published references to a group of documents related to the influence of international relations between 1931 and 1942 on the country's policy on several issues are also significant. The State

Department prepared the publication under "Peace and War" in 1943. The group of documents reflects the international situation and the growing danger from Germany, Japan, and Italy. These include Ambassador Gru's report on Japan's military readiness, the Non-Recognition Policy, reports on the Japanese aggression in Manchuria, the Italian invasion of Ethiopia, Japan's attack on China, the start of the European war, and the United States' defense training, and relations with Japan. The Government Press Office issued the publication.

An independent group of sources for compiling the dissertation should be published as unpublished research dealing with strictly defined navy issues stored in various institutions' documentary collections and archives. Most unpublished studies are profiled and rich in information and analysis on a number of issues. In this respect, the Library of the Navy Department has a significant advantage and offers various areas for fleet research based on unpublished sources. Three main groups of documents, archives of general information, memoirs, and biographies, are stored there. The first is related to the activities falling within the responsibilities of the Fleet Commander and the related instances. This group is divided into three parts. The collection of documents is especially interesting in this direction related to the famous adm. William Pratt, who took part in the Department's main activities at the highest level from the beginning of the period under consideration until 1933. The text is essentially a biographical manuscript. The primary materials are related to the Admiral's activities as Commander

of Naval Operations from 1930 to 1933, with particular files related to the Geneva (1927) and London (1930) conferences.

The second separate group of documents is related to the actions of the Navy Department in the western direction or the western sea border.

The third group includes 18 parts and reflects the work of the Commander of Naval Operations. This category includes the various regulations and plans for the reorganization of the forces. In this regard, the story prepared by Commander William Whitehill, entitled "Commander Fleet, United States Navy, Headquarters," has remained unpublished in the Naval History Division.

There are stories about the Atlantic Fleet in 11 parts and the Pacific Fleet in 8 parts, the Bureau of Aeronautics with 20 parts, History of Naval Aviation, 1898-1917, the Bureau of Supplies and Accounting, and others.

The study of the United States Navy is impossible without reviewing and tracking key publications in a number that have been published for a considerable period of time, from the years immediately after the end of World War II to the present day. Leading authors prepare and offer works based on knowledge of the history, experience, and details of the Navy Department and related events. Most of the most distinguished researchers are officers with successful careers in the Navy, professors of navy history at university level, or experts in the field with experience in the Navy and government institutions. Such are Rear Admiral Samuel Eliot Morrison; Rear Admiral Julius Furer; Stephen Roskill; John Quen; Commander Dudley Knox; Admiral Karl Donitz; Admiral James Richardson; Admiral James

Stavridis; Lysell Rose; Craig Felker; adm. Bradley Fiske; Admiral James Calvert; Nathan Miller; Walter Borneman; George Morgenstern; Michael Simpson; Edward Marolda; Stephen Howard; Rule Bartlett; Robert Lowe; Robert Albion; Elmer Potter; Hill Goodspeed, Jeremy Black; Norman Friedman; Thomas Hon, Trent Hon; Malcolm Murfet; Albert Notify; Manley Rutherford; William Dupree; John Stobo; Archibald Turnbull and Clifford Lord; Harold and Margaret Sprout; Fletcher Pratt; Ronald Specter; James Morris; Edward Johnson; Michael Bash et al. Archibald Turnbull and Clifford Lord; Harold and Margaret Sprout; Fletcher Pratt; Ronald Specter; James Morris; Edward Johnson; Michael Besch et al. Archibald Turnbull and Clifford Lord; Harold and Margaret Sprout; Fletcher Pratt; Ronald Specter; James Morris; Edward Johnson; Michael Besch et al.

The dissertation cites a total of 590 sources supporting the proposed thesis. Among them are 45 laws dealing with the matter. One hundred twenty-three documents of a nature directly related to the work of the Navy Department are included. Attached are 60 documents offering completely new or little-known information. Most of them come from the Secretary of the Navy's Annual Reports. Profiled sources also take their place in this respect, 8 in number, unpublished studies related to specific problems and available only in the Navy Department. From there come 22 collections of documents examining the command's activities, mainly in the direction of naval aviation. The legislator and the work of the Congress on issues related to the naval forces are presented in 10 proceedings, from the official publications of the institution,

As specific and with some specific information, we define the 32 articles included in the study, coming from the publication of the Naval Institute - "Proceedings." Another ten articles are included in various editions. Thirty-five personal archives were also used, mainly from the Library of Congress. We also consider the works of 155 authors, considering the topic in the period of our interest, to be significant for the project.

3. Structure of the exhibition. The present work includes an introduction examining the topic's relevance, goals and objectives, the scale and importance of the research, and a historiographical review of the main research. The aspects and problems considered in the dissertation necessitated the formation of three separate chapters, including a total of 17 separate paragraphs, a conclusion, bibliography, and appendix with tables, photographs, and statistics and give the following structure:

INTRODUCTION

FIRST CHAPTER. US Navy until 1918

- 1.1. History of the US Navy until 1918
- 1.2. Administration, regulation and organization of the US Navy until World War II
- 1.3. The end of the First World War and the post-war realities

CHAPTER TWO. The Peace

- 2.1. Washington Naval Conference 1921-1922
- 2.2. The Navy after the Washington Conference, 1921-1932
- 2.3. The battleship, 1923 - 1932

2.4. Naval maneuvers, or naval problems 1923 - 1941

2.5. The Navy - tradition and innovation

2.6. London Naval Conference, 1930

2.7. US Navy Operations, 1918-1932

2.8. US Navy, 1918 - 1932

CHAPTER THREE. On the way to war

3.1. World Economic Crisis and US Navy, 1929 - 1933

3.2. Franklin Delano Roosevelt and the US Navy

3.3. The fleet after 1932

3.4. Second London Naval Conference, 1935 - 1936

3.5. The United States Navy between 1933 and 1941

3.6. On the eve of the war

CONCLUSION

APPENDICES

BIBLIOGRAPHY

4. Realized results. Contributions.

- Introduction into scientific circulation of unused and unexplored historical sources or those that have been examined briefly and by a very limited circle of researchers.
- Achieving greater clarity on a number of issues related to the subject and especially building a summary of the state of the navy during the period, compared with the state of the fleet of other countries (allies-

partners or rivals) and delineation of the details and stages in the progress of naval affairs in the United States.

- Summarizing and analyzing popular concepts in and offering a unified reasoned opinion.
- Presentation of the international naval forums from the period under consideration and highlighting their importance, as well as consideration of the US Navy as part of the federal model of governance, structuring and development of the country.
- Highlighting the navy as a function of society, by defining funding mechanisms, legislation, congressional control, the role of the president and various institutions, and the interdependencies between forces, civic organizations, and various administrations.

II. CONTENT OF THE DISSERTATION.

FIRST CHAPTER. The US Navy until 1918

Introduction. Examining the subject of our research and gaining a more complete picture of it requires the inclusion of a certain part of the exhibition, interpreting the history of development and the main until the period under consideration. We define this part as a preliminary history of the subject, having a strictly cognitive purpose. This part of the text outlines the creation, organization, establishment of the place and role of the naval forces. The emphasis in this first chapter is on participation in the various military conflicts that are essential for the creation and survival of the country, the

establishment of the international scene and the contribution of forces to it. The main factors influencing the country's defense capabilities and the specifics are also indicated, distinguishing the fleet from all other naval and other forces on a scale including the capabilities and actions of its adversaries. In tracing this preliminary history of the Navy, we cover a relatively long historical period, beginning with the founding of the American state and ending with the end of the First World War.

1. **History of the US Navy until 1918** in the ensuing conflicts with France, England and the African Corsairs, the "dark times" of the last quarter of the nineteenth century and the challenge of taking an equal footing with the powers of other major navy powers of the early twentieth century and creating the legendary "White fleet" under President Theodore Roosevelt, when the vision of governance changes to take a leading position globally for the country. The participation of elements of the navy in the First World War is also emphasized.

2. **Administration, Legislation, Financial Policy, and Organization of the United States Navy until World War II.** This part of Chapter One is aimed at illustrating the main characteristics and elements of the naval organization and especially about the place of forces in the federal model of governance, the relationships and dependencies between institutions or departments and especially the line of subordination or hierarchy, both in the Navy Department and against key state elements such as the legislature and the president. The various structures and the development of the

administrative system of the fleet, determined and adopted by the Congress, are examined in depth. The management system has been reviewed and the individual elements in it have been indicated, as details of the individual offices, the constituent parts of the fleet administration have been presented.

3. The end of the First World War and the post-war realities.

This first paragraph of Chapter One presents the general picture of the conclusion of the armistice between the warring parties of November 11, 1918. It includes relations between the victorious allies; the relations between them and the defeated forces, especially with Germany; the growing problems between the various forces involved in the division of Germany's heritage, including by sea; the creation and imposition of the so-called "Versailles System of Peace Treaties" of 1919; the new phenomenon in international relations - the League of Nations and related navy issues; the military operations in which the navy continued to be involved after the end of the Great War; outlining new strategic realities and focusing on a possible conflict with Japan in the Pacific;

When World War I ended, the Allied victors held a conference in Versailles, Paris. There the fate of the vanquished was decided and a new system of relations was established. As part of the agreed agreements is the creation of the League of Nations, the organization that must ensure peace and security worldwide.

The idealistic beginnings of the organization and the restrictions imposed from the very beginning make it less acceptable to the United States.

For the weakness of the League. It also contributes to the absence of Germany and the Soviet Union, which determines the limited effectiveness of the Society.

The Versailles talks have complicated relations between the allies, with tensions reaching a peak in resolving Germany's naval issues. Navy issues are definitely among the main ones at the conference and lead to increased antagonism between the great powers.

In the years immediately following World War I, the United States Navy Department was aware of the need for significant change. Then the ideas for the inclusion of new and different systems crystallized, changing the nature of naval warfare and naval warfare in general. The experience gained from the war raises a number of questions related to the rethinking of existing concepts and doctrines of the navy, technical parameters and capabilities of the navy, as well as challenges of geopolitical, economic, legal and industrial nature. This is also the time when the traditional concept of battleship domination has been shaken and under the impact of proponents of innovative solutions, seeing the future naval war organized around systems other than traditional ones.

After 1918, the fleet continued to be bound by the theory of battleships and to produce the newest and most well-armed ships of this category. The new South Dakota class, as well as the heavy Lexington cruisers, are designed to impose supremacy at sea on American forces. In geostrategic terms, this is a direct request to take the lead in the world. Hence the changed prospects in the navy. In practice, with the increase in naval

armaments, the country is striving towards this goal, but this is accompanied by the start of a race in this regard, including the ambitious plans of the former allies to achieve no less large-scale goals.

Between 1918 and 1922, the Navy Department realized the need for change, but remained subservient to the obsessive idea of achieving a "fleet second only to no one else." A compromise solution is being sought to maintain a high level of armament, fleet size, large personnel and a good financial base, ensuring future development and allowing the US Navy to become the best and most powerful navy in the world. This is one country. The other is the need to demobilize, cross the rails of peace and adapt to highly pacifist tendencies in society and with global dimensions.

Conclusion and reflections. Considering the genesis of the research subject allows the construction of a real idea of it in the course of research. It is even more necessary to present information about the beginning, organization, administration and development of a certain structure or institution when considering a certain period of time, covering strictly defined boundaries and not coinciding with the beginning or overall development of the studied object. Therefore, the information of interest for a particular subject needs to be organized in advance and includes acquaintance with the main characteristics and features of the subject of study, its development and the impact of significant causes, prerequisites, events, personalities, etc., which we identify as factors in development process.

The transmission of information, including from the prehistory of the object under study, in separate sections of the text provides an opportunity to place separate emphasis, while allowing the unification of different but close in their inherent features and impact on society, or chronologically, events and processes. This is especially necessary in the transmission of specific moments in the development of individual functional systems, which are in constant dynamic interconnection and subject to constant challenges inside and outside American society. This conclusion corresponds to the nature and dynamics of our research by the United States Department of the Sea and related organizations and structures. Given the consideration in perspective, the separation of individual parts of their own nature is necessary and allows the consideration of individual elements in a certain light and detail. Thus, the historical development of the naval forces from the time before the historical period of interest, finds its place in our study by offering us the opportunity to learn about the specifics of the fleet, its organization, creation, reasons, dramatic events accompanying the early years of the forces successes and their role in state development.

CHAPTER TWO. The Peace.

Introduction. This part of the exhibition includes the main elements of the study, reflecting the dynamic events, changes, new directions and the transformation of the naval forces until the levels of the Second World War. The main thesis, presented in Chapter Two and its nine paragraphs, is related to the establishment of the "System of Contracts" and the transition of

the fleet to the next stage of development, radically different from the previous ones.

1. Washington Naval Conference from 1921 to 1922. The specific part of the text is dedicated to the conference in question, which is of great importance for the development of the naval forces in the period between the two world wars. Following the reasons, factors, participants, the negotiations themselves, the different positions and points of view, we present the results of this forum. The specific position of the United States, which, due to the influence of a number of factors, remains outside the League of Nations on certain worrying issues such as the beginning of armaments on a competitive basis and rivalry, is considered. Confronting views of Japan, Britain and the United States are also cited. We draw attention to the importance of the conference for the fate of Southeast Asia, and especially for that of China,

The main emphasis is placed on the agreements reached on the limitation of naval armaments, the regulation of size, armament, tonnage and number in certain categories. On the changes affecting the development of the main combat system - the battleship and the adoption of categorical steps for control in this category with the imposition of a moratorium on construction in it for ten years or so-called. Holiday. On the adoption of standards for new technologies such as aircraft carriers and aircraft for the needs of naval warfare. On the opening of a new page in the development of naval affairs with the rapid development of cruiser forces and aviation.

Events and related outcomes or consequences are subject to detailed analysis, including a comparison of existing concepts and possible interpretations, backed by a newer or different source base.

Various factors, the environment and the balance between well-established traditional parameters and the uncertain future determine the conduct of a significant event, such as the Washington Navy Conference. It is a forum that brings together representatives of the largest navy powers, as well as major countries with interests in strategic trade and economic areas such as Southeast Asia and ocean lines. In addition to regulating relations between them in this part of the world, the priority of this conference is to establish certain parameters and standards for naval armaments. The decisions are drastic and crucial for naval armaments. The battleship "freezes" for a period of fifteen years. Quotas are established in the various categories of warships. A ratio is required, whose violation is tantamount to a military challenge to the established system of peaceful relations. Britain recognizes the United States as an equal force in naval armaments. A new model of world leadership is needed, in which there are already two leading countries. The interests of the great powers are guaranteed in China by a treaty that guarantees the integrity of the country, and the practice of meetings and agreements is considered decisive, albeit outside the League of Nations.

The Treaty on the Limitation of Naval Armaments or the Five-Party Treaty is of fundamental importance to the naval forces of the leading navy powers. The agreement has met with serious opposition from the navy, which sees it as depriving the country's navy of its capabilities and positions

as a leading force. But most Americans support it and prefer to invest in a weakened economy over funding endless and very expensive navy projects.

The fleet, on the other hand, is forced to change its priorities and take on new directions for development. A period unique in its specifics begins, beginning with the end of the First World War and ending with the Second World War. A period in which the old dreadnoughts are still among the operational units of the fleet, and at the same time the gaze is directed to the airspace and new dimensions of the naval force are sought. Against this background, the development of new and faster cruisers and submarines does not seem so impressive. Yet these issues became central to the following naval conferences in 1927 in Geneva and in London in 1930.

Apart from the coexistence of the old and with more and more weaknesses battleships and new and various new navy systems, at that time there was a change in the doctrinal level. Until 1922, there was no basic doctrine that would at least broadly outline the directions, goals and tasks facing the naval forces. The categorical changes that have taken place and accompanied a process between the two wars include the imposition of a new scale and the construction of such a doctrine, especially since the country can no longer see the world as something far from preferential areas of interest and close boundaries. Even in the traditionally strong policy of isolationism, there are already elements defining spheres of influence and interests not along borders, but mainly in the Western Hemisphere.

The 1922 Washington Accords halted the construction of battleships. The Navy must find another solution in the offensive plan and to

achieve control and dominance in battle. This also affects the construction of the new doctrine of the navy. Between 1922 and 1930, elements of the doctrine were developed to allow the naval power to be maintained, emphasizing the interaction between the various units and the imbalance of enemy forces.

2. The Navy after the Washington Naval Conference, 1921-1932. This part of Chapter Two focuses on the new conditions for the navy, as a large-scale and far-reaching process of transformation with a serious impact on the development of the navy as a whole. This is the time of changes and more precisely of their adoption in a specific format and directions. In the paragraph we trace the new realities and the way in which they take place in the forces, paying attention in detail to the dynamics and relations between the instances involved in the process; conflicts related to them and the search for the most optimal solutions by the top management of the Department. The story of the development of events is supplemented by exact-finding and analysis of trends, expected results from the adoption of the "Contract System" and the "Contract Fleet".

The process of development in the new conditions includes a series of forums on naval issues, such as the conferences of Rome in 1924 and Geneva in 1927, as well as preparations for them, preliminary negotiations and relations between individual representatives and institutions. Accordingly, the results of them.

3. The battleship, 1923 - 1932. The study of the United States Navy in the period includes knowledge of the basic elements of the fleet. In this paragraph we pay attention to one of the main elements not only in operational or material terms. The battleship is the main combat system, which due to its versatility, details, personnel and capabilities is considered an element with high tactical capabilities, and the combination of actions of a group of battleships is able to give strategic advantages to each of the warring parties. Liner ships are at the epicenter of events of all sizes, given their material and political value. Extremely expensive systems are among the issues on which public opinion is particularly sensitive,

The consideration of issues related to the battleship is also determined by the concepts of naval warfare, which are built around the main role of this category of systems. As expected, the possible next large-scale conflict will be centered on the actions of battleships. In this regard, there are questions related to the mistakes made by the Navy Department in the training of forces, and they are explained mainly by the connection of the senior staff with the role of battleships as decisive for the outcome of combat or war.

4. Naval maneuvers, or naval problems, 1923–1941. In this part of the dissertation work the evolution of the "Contract Navy" to the beginning of the Second World War is traced. The conduct of the annual naval maneuvers allows the gradation and finding the necessary to impose the current trends in naval warfare, as the exercises conducted by American forces have their own and specific nature. They answer the questions that arise in the process of fleet development, as well as the concept of balanced

forces, interacting and working in common directions. Consideration of these maneuvers also outlines the geographical area of operation of the US Navy, which far exceeds coastal borders and adjacent waters. In the course of the exercises, basic tactical tasks are set, as they comply with the basic doctrine of protection of the territory, interests and citizens of the country. From a strategic point of view, the development and practice of maneuvers offers invaluable experience, which proves to be an advantage for American forces, including in conceptual terms. This made it possible to develop tactics for air combat, landing operations involving marines and army units, and the use of submarines and aircraft carriers as separate and separate groups from the battle line, providing significant effectiveness for naval offensives.

The issue of navy annual maneuvers is characterized by the fact that it remains among the less researched areas and especially with the provision of access to documents, often inaccessible to a wider range of researchers. As we reviewed the Department's activities and went beyond conservative theories, the role and significance of maneuvers became more diverse, and their review added a number of responses to the capabilities and strengths of American forces. As well as their weaknesses, along with the orientation towards battleships as a major force, there are gaps in underestimating the role of submarines as an example or the not so progressive approach to the capabilities of other new technologies.

5. The Navy - tradition and innovation. This paragraph is mainly related to the transmission of the various concepts built and published in the

research of a number of authors. One of the emphases in it is placed on earlier opinions in historiography. Attention is paid to the two main concepts for understanding the period for the country's fleet, and the main points of contact and differences between them, as well as their starting positions are discussed in detail. This part of the exhibition pays tribute to the specific moment in which traditional and old marine systems coexist with new technologies. We consider the "clash" between the "old" admirals and the moderators - young officers, on issues of the future of the navy and the main directions to be determined and adopted.

Emphasis is also placed on divergent understandings of fiscal policy and budgets for the Department, taking into account the impact and consideration of factors such as the global economic crisis, international agreements and restrictions, antagonism between the Navy Department and the administrations of Presidents Harding, Coolidge and Hoover.

Innovative solutions are considered, indicating the dynamics, nature and various characteristics of change. These changes are directly related to the strategic framework formed by the contracts, as the dependencies are determined by the legislator.

The issues discussed in this section lead to conclusions aimed at supporting the progressive understanding of the Navy Department as a dynamic and modern institution, although subject to severe limitations and influences.

6. London Naval Conference, 1930. As mentioned, tracking the development of the US Navy cannot be viewed in isolation from the development of international relations, the impact of which is often more than palpable. In this regard, attention is paid not only to the important Washington Conference, presented in a separate part of the exhibition, but also the next "navy" forums - those of Geneva and London.

The disappointing conference in Geneva in 1927 did not stop the desire and need to continue the line of periodic meetings adopted in Washington to regulate and correct the dynamically developing navy. That is why the organization of the next forum, held in London in 1930, came naturally.

The aim of the exhibition is to show the connection between the conferences and a number of aspects in the topic of the development of the US Navy. For example, the preparation, preliminary negotiations, staffing of delegations and instructions from the government are mentioned in parallel with the existing problems in the Navy Departments and the resulting tensions and confrontation with similar bodies in other navy countries. That is why the confrontation between the United States, Britain and Japan is based on the needs and policies of their governments, but it is also linked to their naval forces. Thus, the need for large cruising forces for the British continues to confront them with their American counterparts, who need fewer but larger and better armed cruisers. This is particularly problematic given the established ratios, which regulate the same size naval forces between the two countries. It is even more complicated with Japan's aspirations for larger

naval forces, which are regulated in a corresponding ratio to those of the United States and Britain. The problems that come from the position of France and Italy on a number of issues in the critical areas of the Mediterranean are also quite important.

The text includes the identification of the main priorities, the important role of the individual authorities and the achievement of an acceptable compromise, which strengthened the line for the adoption of conferences as a good solution to pressing problems.

7. Operational Forces of the United States Navy, 1918 - 1932.

Examining the main elements of the Navy and after considering the individual structures in the Department, we pay attention to one of the components of the Navy. These are the operational forces or the real force of the navy, which people usually consider to be the naval forces of a country. The size and scale of this part of the country's fleet is impressive, especially with its organization and capabilities. The different categories of ships include a significant number of vessels for various purposes. All of them are of special importance for the achievement of the set tasks and defending the policy of the country.

Attention is also paid to the organization of individual forces or commands in the US Navy, including the various fleets and individual squadrons, as well as some of the main categories of vessels included in them. In this part of Chapter Two we show the importance of the material part, in this case the ships and equipment, armaments and necessary systems, but also consider the place, training, recruitment and status of officers and servicemen.

We point out the characteristic specifics and the transformation, in the Department, in the direction of attitude, education and prestige of the navy professions. We trace the connection of these changes to the previous historical period, which ended with the end of the First World War and the demobilization of the Americans who took part in it. Emphasis is placed on the policy of recruitment and personnel for the Navy and Marines, on the level of education, the organization of educational programs and the inclusion of their employees, the transformation of the forces into a representative part not only of the armed defense but also of society. We also show the desire of the Department to improve living conditions and relations between employees, for better career opportunities after retirement and to provide a combat-ready and effective reserve, as we consider in light of the willingness of citizens to participate in the country's defense in a complicated military situation.

The place and role of officers, their training and career, their capabilities and abilities, their effectiveness and the programs developed by the Department for their improvement are among the main parameters of this part of the study. We also point out the participation of the fleet in a number of humanitarian operations and crises related to natural disasters, as well as interesting facts related to the actions of the operational forces of the period.

8. US Navy, 1918 - 1933. The period between 1918 and 1933 is characterized by a number of changes that occurred in the Navy Department. These changes are in fact decisive for the definition of the chronological segment in question as a separate sub period. The period from 1918 to 1933

is characterized by the organization and adaptation to change, as a number of new moments and structures are included in the Department. Thus, the newly established Bureau of Aeronautics proved to be a profitable move with long-term positive, contributing to the creation of efficient naval aviation at a very high level, with its own resources, active and reserve personnel, a large number of machines, aircraft carriers and developed strategies and tactics for air combat flight practices, programs and experience gained.

The paragraph analyzes the process of creating and organizing aviation in the fleet. The problems related to the place, role and tasks to be put before the new systems, meeting the requirements of modern war, are included. The major issues of self-employed aviation or aviation adjacent to the Navy Department and tailored to the specific needs of the fleet are addressed in parallel with the capabilities and potential of aviation and the various aircraft. The most important issue is the role of aviation. The "old" admirals accepted the inclusion of aviation in the navy, remaining subordinate to the concept of the main role of the battleship. According to the admirals, the planes can take on secondary functions, in particular in adjusting the artillery fire of powerful battleships.

The follow-up of the process and the analysis of the accompanying events for the inclusion of aviation in the navy are the basis of this part of the study, relying not only on already published author's theses, but to a much greater extent on documents from various archival collections.

In this part, considering the genesis of naval aviation as a separate but integral part of the naval forces, we draw attention to the main line

exploring the clash of concepts of conservative or progressive nature of the Navy Department, laid down and followed in all other parts. The establishment of navy aviation involves strong answers in this regard, and they are mixed, especially in terms of the different results over time.

Naval aviation is an emblematic element of the navy, determining the significant difference from previous periods in the history of the country's Navy.

Conclusion and reflections. Within the specific theme "United States Navy in the period between the world wars, 1918-1941", the variety of possible interpretive schemes and their various variations are dictated by the huge parameters of the studied issues. However, efforts are focused on events directly related to the navy, as well as on sifting through their significance, place, role and participation in the great processes after the First World War. The search for a summary of the overall picture of the fleet led to a critical reassessment of some of the existing views in historiography. In parallel, this chapter of the study offers a summary of information on the state of forces after the Great War, the problems faced by international world powers, trends in the development of the fleets and Navy Departments, the new mood in society, relying on effective pacifism, the need for negotiations and regulation of naval armaments, large-scale and very high-level meetings - conferences examining the fate of the navy and others. The main line of the research is organized to show the changes organized, adopted and included in the navy after the War and especially after the important Washington Conference of

1921-1922. financial-economic and social realities, as well as a number of factors operating in a certain environment and with proportional power and influence relying on effective pacifism, the need for negotiations and regulation of naval armaments, large-scale and very high-level meetings - conferences that examine the fate of the navy, and others. The main line of the research is organized to show the changes organized, adopted and included in the navy after the War and especially after the important Washington Conference of 1921-1922 financial-economic and social realities, as well as a number of factors operating in a certain environment and with proportional power and influence relying on effective pacifism, the need for negotiations and regulation of naval armaments, large-scale and very high-level meetings - conferences that examine the fate of the navy, and others. The main line of the research is organized to show the changes organized, adopted and included in the navy after the War and especially after the important Washington Conference of 1921-1922 financial-economic and social realities, as well as a number of factors operating in a certain environment and with proportional power and influence who consider the fate of the naval forces, etc. The main line of the research is organized to show the changes organized, adopted and included in the navy after the War and especially after the important Washington Conference of 1921-1922 financial-economic and social realities, as well as a number of factors operating in a certain environment and with proportional power and influence who consider the fate of the naval forces, etc. The main line of the research is organized to show the changes organized, adopted and included in the navy

after the War and especially after the important Washington Conference of 1921-1922 financial-economic and social realities, as well as a number of factors operating in a certain environment and with proportional power and influence.

CHAPTER THREE. On the way to war.

Introduction. To facilitate the study of the United States Navy between the two world wars, it is necessary to define separate sub periods. They are often focused on a major event or crisis, a critical moment or significant changes on a global scale.

In historiography, the period from 1918 to 1933 is usually divided into a separate sub period for the development of the Navy. What requires differentiation are the factors, their specificity during the years in question. The dividing line between this sub period and the next, set in the years from 1933 to the beginning of World War II, is drawn by new conditions and realities. The main feature comes from the cracking of the established and worked within the previous decades System of Contracts. New geostrategic and economic factors take their place and determine the different dynamics of the sub period. Common security is proving vulnerable and ineffective enough to deal with revanchist sentiments exploiting the weaknesses of the Versailles and Washington post-war and peaceful systems of international relations.

1. The World Economic Crisis and the US Navy, 1929 - 1933.

In this study we pay significant attention to the main factors determining the

development of the Navy and shaping the environment for it, and their importance is determined by the degree of influence. Among them, the financial crisis of 1929, which swept the world and led to crisis levels in public economies and social systems, production and employment, is significant. For the Navy, these years are critical and mark the end of a time when new elements and characteristics of naval change, defined by post-World War I realities, are being adopted and imposed there. The blows of the crisis are significant for the Navy Department and the damage includes production capacity, pay, staffing, recruitment and maintenance of personnel, as well as construction programs. Stagnation determines the lag behind those set according to international standards and agreements. The analysis of the crisis establishes in this part of the exhibition the achievement of critical levels of combat capability in the navy, which is one of the leading in the world. On the other hand, the facts and a defended opinion on maintaining the levels of funding and budgetary opportunities in the years of crisis are presented. We highlight the main problem in the development at that time, related to the limitation of long-term programs, which leads to severely reduced capabilities of the fleet. The analysis of the crisis establishes in this part of the exhibition the achievement of critical levels of combat capability in the navy, which is one of the leading in the world. On the other hand, the facts and a defended opinion on maintaining the levels of funding and budgetary opportunities in the years of crisis are presented. We highlight the main problem in the development at that time, related to the limitation of long-term programs, which leads to severely reduced capabilities of the fleet.

The analysis of the crisis establishes in this part of the exhibition the achievement of critical levels of combat capability in the navy, which is one of the leading in the world. On the other hand, the facts and a defended opinion on maintaining the levels of funding and budgetary opportunities in the years of crisis are presented. We highlight the main problem in the development at that time, related to the limitation of long-term programs, which leads to severely reduced capabilities of the fleet.

The exhibition in this regard is related to the transfer of the state of the shipyards, the struggle for projects and the preservation of jobs. We address the impact of weakened fleet capabilities in society on society and local economic and social conditions. The details in this area of research come from addressing President Hoover's administration and governance policy issues, with the Navy Department placed in an unenviable position of isolation and lack of prospects.

2. Franklin Delano Roosevelt and the US Navy. This part of the dissertation focuses on the role of President Franklin Delano Roosevelt in the development of the US Armed Forces in general, and the Navy in particular. Of course, the importance of various factors that have influenced in one direction or another is also taken into account. Among them are the already mentioned international treaties or relations that determine the development of the navy in specific parameters, the policy of presidential administrations, and the capabilities of the Department in organizational and administrative terms, the necessary changes in modernization in technical and technological terms, etc.

Franklin Delano Roosevelt's personality stands out in a very emphatic way when it comes to US naval affairs. The President is quite different from my predecessors, who held this position and has a great influence on navy affairs, with which he has been acquainted in detail since his youth. The facts presented in the statement are related to Roosevelt's relationship with the Navy, and the accompanying analysis proves the role and place of the President, including the negative consequences that occurred during his rule and contributed to significant changes in the Department. The main goal in presenting Roosevelt's work in the field of the Navy is not so much the biographical examination of his personality, but his role, which turned out to be decisive in an extremely difficult time for the forces.

3. The Navy after 1932. After 1930, the doctrine of the Navy continued to evolve, including more complex details related to the capabilities and weaknesses of the available forces. This became possible with the accumulation of experience in the then modern naval warfare, based mainly on large-scale annual exercises and practical theoretical educational games at the Naval College. The details of them lie in the tactical aspects of the doctrine and are aimed at achieving tactical initiative, coordination of forces and especially artillery power, as well as flexibility and maneuverability of the fleet. Especially when making decisions by senior officers. This becomes one of the main postulates in the training of the management staff and the officers are prepared with the perspective of being capable leaders, making responsible decisions in a specific or specific situation.

The influence of the limited real combat experience, which was considered until the beginning of the Second World War in the Naval Academy and the Naval College, is to be taken into account. The clash of the British with the German navy on 31 May 1916 at Jutland was considered fundamental and necessary for understanding and mastering the experience of fighting between battle lines in the classic conventional version. This is a must for mastering the knowledge of naval combat, based on an artillery battle between battleships.

Knowledge of this strategy allows the formation of several main conclusions as part of the analysis offered in this part. The first is related to providing sufficient forces for an operational maneuver, which includes various and even new formations and tactical movement. The following conclusion imposes the need for substantial offensive power, which is a key factor in achieving success. Another conclusion is to ensure proper command that is effective enough during combat and that is not based on a single center, remote or ineffective enough to cover the vast perimeter of modern battles. These conclusions are enshrined in the new doctrine and, according to it, guarantee the ability of the commanders of each individual ship to coordinate their actions effectively.

The doctrine of the navy is based on basic tactical principles. Among them, the superiority in force at a critical point of contact is of fundamental importance. But this cannot be the whole doctrine, and on the basis of such basic conclusions and conclusions, appropriate actions are prepared to coordinate the forces and ensure the advantages in combat.

The established tactical doctrine, international agreements, guidelines for construction and financing of projects in the fleet require the development of new technologies and innovative solutions for the needs of the forces. The "Contract Fleet" and the "Contract System" are related to restrictions on naval armaments and capabilities. This covers the period from 1922 to 1937, when Japan withdrew from the agreements and put an end to regulated relations. The system of relations itself determines the development of the naval forces in all major aspects. Of particular interest is the impact of constraints on progress and the inclusion of innovative solutions in the fleet. Influence directly determines the fate of the battleship, and indirectly contributes to the accelerated development of cruise forces and long-range aviation, aircraft carriers, mobile bases and transport parts. The restrictive "Article XIX" of the Washington Naval Treaty regulates naval bases for American and Japanese forces, and the possibilities for strengthening and fortifications are minimized. This, in turn, has become an engine for the development of design and thrust, propulsion and size that will allow major ships to operate long distances and with limited need for shore stations. The logistical capabilities of American forces are reaching a completely different level, unattainable for other leading navy nations. This, in turn, has become an engine for the development of design and thrust, propulsion and size that will allow major ships to operate long distances and with limited need for shore stations. The logistical capabilities of American forces are reaching a completely different level, unattainable for other leading navy nations. This, in turn, has become an engine for the development of design and thrust,

propulsion and size that will allow major ships to operate long distances and with limited need for shore stations. The logistical capabilities of American forces are reaching a completely different level, unattainable for other leading navy nations.

In this part of the exhibition we present the main directions of development to the Department, as well as the general picture achieved by the end of 1932. This year we consider the watershed between the two sub periods. with the defined conditions, and we see the years after 1932 in the light of upgrading and following the established guidelines for development in all directions.

The country's Navy Department has been developing a wide range of programs since 1932 to help develop forces in the directions defined by the Treaty System. In this regard, the role of the General Board of the Department, which took over the organization of the relationship between the agreed conditions and the fleet since the Washington Conference of 1921-1922, is extremely important priorities of the forces. The very fact that the Board is working on the implementation of the new conditions in the fleet shows their importance. The board includes representatives of the highest echelon of admirals and officers, and its main purpose is to act as an advisory body to the Secretary of the Navy. In practice, the Board prepares and determines the policy draft budgets and construction programs for the fleet, and his views on certain issues are fundamental even to the President. This group of authoritative admirals is among the most respected not only in the Navy Department. The prestige of the Board is also due to the tolerant and

consensus-seeking policy of its members, who build their theses after successive hearings and on the basis of research by experts. This was basically before 1933, when with the arrival of President Roosevelt, things changed, although the Board's activities remained the same who build their theses after successive hearings and on the basis of research by specialists. This was basically before 1933, when with the arrival of President Roosevelt, things changed, although the Board's activities remained the same who build their theses after successive hearings and on the basis of research by specialists. This was basically before 1933, when with the arrival of President Roosevelt, things changed, although the Board's activities remained the same.

The interwar period for the navy was often seen as an era of institutional and strategic stagnation, dominated by liberalism and shifted to totalitarianism as a model of government for strong states, leading to war. The era includes the sharp demilitarization of society at the beginning of the period and the embark on the path of war after 1933; The "clash" of the old traditionally thinking admirals of the so-called "Gun club" and the new one, related to aviation and its place in the navy; the legalization of arms control through a system of international agreements.

According to popular theory, the Navy between Versailles and Pearl Harbor focused its energy on solving tactical problems that came to the surface after the Battle of Jutland in 1916 and remained subordinate to the dominant role of the battleship. This theory defines the leadership of the Navy Department as moving in a strictly defined and highly conservative direction, ignoring what was learned from the Great War and new technologies, and the

stagnation of the period is mainly due to the Department itself. The role of international and domestic actors is linked to the context of decisions and policies identified at the summit. In this case, the geopolitical and national situation is taken into account as influencing the development of the fleet, but not as decisive factors. The main problems are not related to the linkage of the battleship or the ways in which by which aviation is accepted in the fleet, which has emerged as a technology with huge potential. The stagnation is mainly related to the fundamental problem of rivalry between naval and military forces or the "gap" between Congress and the Navy Department on policy and strategy for the institution. External and global factors only contribute to the limited opportunities for preparation and readiness for war, which defines the period as a time of crisis and failure.

This is one of the main directions in considering the time between the world wars for the Navy. It is based on the results demonstrated by the forces at the beginning of the Second World War, tracing the strong limitations in size and modern systems, especially until 1933, and the time after the war is seen as an effort to make up for lost time and underestimation of the realities and capabilities of potential adversaries. The failure of the navy in size and capabilities is defined as born in the Department, given the permitted "restrictive" quotas for different categories of ships, whose limits the fleet managed to reach only in the late 30s of the century.

After the First World War, and especially after the Washington Conference, the Navy faced problems with the vision of the future as the size and composition of the force. Restrictions on armaments and size of

individual ships allow opponents to include in their battle lines systems with equivalent capabilities. Thus, the Japanese, American and British forces leading at the time had cruisers with a maximum displacement of up to 10,000 tons and armed with 8-inch batteries. The aircraft carriers are limited to 27,000 tons. The battleships remain with the possibility of regulated modernization in "Holiday", which prohibits the construction of new and better ones.

Modern understandings of the navy from before the Second World War draw attention to the transformation in the concept of the navy. The most important is the understanding of the concept as defensive, which is the fundamental difference from the previous strategy, which relies on offensive actions and is defined as mainly offensive. Thus, the protection of coastal borders became paramount, which is new for the fleet, which has so far relied on an open offensive to find the enemy and destroy its main forces in a decisive battle or a series of battles to be fought away from American shores. In this case, the mistakes of the US Department of the Navy are related to the expectation of waging a conventional war, navy against navy, organized around battleships. Thus, the changed concept remains oriented around traditional possibilities and the emphasis on successful systems such as submarines is omitted. Innovative solutions and the inclusion of new weapons are available, despite the advantage of battleships in the concept. This is the case for aviation, which is progressing rapidly, albeit under the influence of decisive factors.

4. Second London Naval Conference, 1935-1936 for management and development in countries such as Germany, Japan, and Italy. Among the important forums continuing the established practices in the System of Contracts is the so-called Second London Conference on Marine Arms Reduction. The conference is the latest initiative to keep the system efficient and working. Our research considers this forum to be particularly important and accordingly includes a separate section examining the details around it. The analysis of the negotiations and the results, the consequences and significance of the conference shows the need to include the event in its own paragraph. In fact, since the end of the 1936 negotiations, the world has been openly preparing for a major war, and trends in this regard are irreversible.

The conference is the last of five forums of the period dealing with navy armaments issues that have proved crucial to the development and build-up of forces. The need for this specific initiative was set in 1921-1922 in Washington, when the fate and trends of construction and control in the main naval category - the battleship - were regulated. The established regulations then stipulate the so-called "Holiday" or a moratorium on the construction of battleships until 1935. But they remain the main weapon for the leading fleets. This is decisive for the organization of the next naval conference. There are a number of other problems of global significance, and they are related to the pace of armaments and the behavior of countries such as Germany, Japan and Italy.

Although the conference marks the end of the Treaty System and marks the beginning of the pre-war arms race, it has also had positive results. These are the consolidation of good relations between Britain and the United States, allowing the formation of a coalition fighting against the already established union of Germany, Japan, Italy and their satellites, as well as providing official sanctions for the legal armament of democracies, so necessary to motivate institutions and society for taking a course in preparation for war.

In this part, we reiterate the role of the conference in strengthening armaments trends, although these forums are aimed at disarming and limiting naval armaments.

5. The United States Navy between 1933 and 1941. This paragraph examines a specific element of the country's navy that has already been adopted and established in the previous ten years. In this case, we are talking about naval aviation in the fleet, thus pursuing further evidence of progressive trends in the fleet, modern solutions and technological development at the highest possible level, allowing at least equal opportunities in flight systems, tactics and air combat strategy marine nature with adversaries or rivals such as Japan or technology-leading countries such as Britain or Germany. This part of the text is a kind of continuation of the already considered air force from the time 1918-1932. The trends established at that time are considered in development, the results of which stand out strongly after 1936. We connect the study of naval aviation with the analysis

of the real possibilities in the direction of preparation, capacity, experience, personnel and readiness for war. The emphasis has shifted to direct coverage of the aviation situation, relying mainly on documents related to the activities of the direct responsible factors - the Bureau of Aeronautics and the Commander of Naval Operations, as well as the support coming from the legislature and the presidential administration.

We consider the results achieved in naval aviation as the culmination of the development and progress of the Navy throughout the interwar period, and the opportunities demonstrated after Pearl Harbor and the country's involvement in the war confirm the importance of the Department's activities in previous years. This determines the proper place of the issue related to naval aviation in our project. Quite naturally, it is present in the study and in line with the development of opportunities in the then modern naval combat. Inevitably, the trends for the transformation of aviation into a leading navy system need to be reflected, especially since this raises questions about the role and place of the legendary battleship. In practice, presenting the development of aviation systems in the fleet, we come to the point where the liner,

We also consider aviation and aviation in general in the navy in the light of the possibility of remaining outside the regulations of international treaties, although aircraft carriers are among the categories subject to restrictions and controls.

We also follow the evolution of aviation and other related systems, looking at the actions of navy agencies related to aviation issues - the Bureau

of Aeronautics, the General Board, the Office of the Commander of Naval Operations, legislators and lobbying for enhanced navy support. - already air forces in the country's defense, other offices; the development of the relevant concepts and tactics, including the possibilities for the conversion of transport vessels into lighter aircraft carriers and the provision of the necessary number of machines and pilots for them; maneuvering between regulations and financial constraints on the construction of modern aircraft carriers, as well as experimenting with their size and displacement, speed and air groups.

6. On the eve of the war. This part is the last paragraph of the study and is devoted to the state of international relations, forces and trends in the context of the war that has already begun in Europe and Asia, as well as the different interests and goals of individual forces. The starting point is the maintenance of neutrality on the part of the United States, considering objectivity and different interpretations in favor of or against the concept and observance of the laws related to it. We compare the individual forces that have already been left without the limitations of the Treaties and are looking for the realization of their own and very ambitious plans. Japan is in conflict with Western countries, with the main intersection being China. On the other hand, our analysis looks at the processes related to the contradictions in the region from the point of view and positions of the United States, they became the target of Japanese ambitions and became a major obstacle for them. In this respect, the examination of international relations is leading before the purely naval problems in this part of the exhibition, but this is the natural

conclusion of the thesis we defend about the direct connection and interdependence between them. The contractual relations left behind after 1936 retain their presence given the use of weapons built and included in the fleets during the operation of the system. New classes and technologies failed to occupy a decisive place until 1941, and until the very end of World War II. Thus, the burden of hostilities falls on ships and equipment developed in accordance with the agreements and their regulations, manufactured or modernized during their operation. In this respect, the examination of international relations is leading before the purely naval problems in this part of the exhibition, but this is the natural conclusion of the thesis we defend about the direct connection and interdependence between them. The contractual relations left behind after 1936 retain their presence given the use of weapons built and included in the fleets during the operation of the system. New classes and technologies failed to take a decisive place until 1941, and until the very end of World War II. Thus, the burden of hostilities falls on ships and equipment developed in accordance with the agreements and their regulations, manufactured or modernized during their operation. In this respect, the examination of international relations is leading before the purely naval problems in this part of the exhibition, but this is the natural conclusion of the thesis we defend about the direct connection and interdependence between them. The contractual relations left behind after 1936 retain their presence given the use of weapons built and included in the fleets during the operation of the system. New classes and technologies failed to take a decisive place until 1941, and until the very end of World War II. Thus, the

burden of hostilities falls on ships and equipment developed in accordance with the agreements and their regulations, manufactured or modernized during their operation but this is the natural conclusion of the thesis we defend about the direct connection and interdependence between them. The contractual relations left behind after 1936 retain their presence given the use of weapons built and included in the fleets during the operation of the system. New classes and technologies failed to occupy a decisive place until 1941, and until the very end of World War II. Thus, the burden of hostilities falls on ships and equipment developed in accordance with the agreements and their regulations, manufactured or modernized during their operation but this is the natural conclusion of the thesis we defend about the direct connection and interdependence between them. The contractual relations left behind after 1936 retain their presence given the use of weapons built and included in the fleets during the operation of the system. New classes and technologies failed to take a decisive place until 1941, and until the very end of World War II. Thus, the burden of hostilities falls on ships and equipment developed in accordance with the agreements and their regulations, manufactured or modernized during their operation. New classes and technologies failed to take a decisive place until 1941, and until the very end of World War II. Thus, the burden of hostilities falls on ships and equipment developed in accordance with the agreements and their regulations, manufactured or modernized during their operation. New classes and technologies failed to occupy a decisive place until 1941, and until the very end of World War II. Thus, the burden of hostilities falls on ships and equipment developed in accordance

with the agreements and their regulations, manufactured or modernized during their operation.

Among the main highlights in this part is the interaction between Britain and the United States, which proved crucial for the survival of the empire in 1940 and 1941. Accordingly, we consider the dynamics of relations between the various great powers and various diplomatic maneuvers to prevent the coming war. Tensions in the Mediterranean include a possible military conflict involving mainly the navies of France, Italy and Britain. Italy's ambitions have not only been stated, but also demonstrated in Abyssinia. Traditional conflicts with France in practice guarantee a military conflict between the two countries, which inevitably affects Britain.

The existence of the Tripartite Pact and Japan's ambitions in Southeast Asia make the situation even more explosive, with the pact directly anti-American and the possessions and interests of Americans and British threatened by the invasion of the Eastern Empire.

The exhibition seeks to convey geopolitical conditions and their relationship to the navy, with an emphasis on stimulating and accelerating the construction of naval weapons systems between 1936 and 1941.

Conclusion and reflections. The third part of the study is related to the study of the development of already established areas and new technologies imposed in the fleet, as well as significant changes and events since the global financial crisis. This is also the time when the world is forced to move in a different direction than the one already established by the

Versailles system of treaties. And this inevitably affects naval armaments, which remain among the main tactical and even strategic decisions for the defense of each of the world's forces, firmly oriented towards war after the demonstrations of Germany, Japan and Italy. Moreover, the common security system has not existed since 1936, when the agreements between the naval forces are no longer valid and the activities of the already not so effective international organization no longer even lead to a possible dialogue between the various countries. The increased and accelerated pace of armaments, the development of technology and the intensified preparation for war occupy an important place in this part of the study, as the emphasis on the analysis of processes and events, the struggle for peace and various attempts in this direction is parallel to the information about the state of the forces, their capabilities, problems and results of the training.

Conclusions are needed regarding the readiness of the forces for war, the preparation, which includes active diplomatic and political activity, purposeful policy with specific characteristics and a certain nature, related to American capabilities and goals - mainly to avoid war and stay out of the country after The conclusions are also based on the assessment of the condition of the naval forces, including material base, manning, armaments, officers and personnel. The general conclusion is based on the geostrategic conditions, defined as extremely dangerous for the country, facing the prospects of war in both oceans, as well as participating in an alliance with Great Britain. The situation is escalating in a negative direction with the fall of Western European countries into a critical situation and the need for

increasingly active action in support of their forces. Moreover, since the beginning of 1941, the view of a war with Japan, which is almost inevitable, has become more and more pronounced.

The main summaries are in the direction of technical and technological development as results, tactical and strategic programs and plans for real effectiveness or involving a certain risk to the navy and defense in general. The fleet is examined in its entirety, indicating the main lines of development for the period after the end of the global financial crisis. At the same time, the elements occupying priority positions in the Navy and crucial for their capabilities in the coming war are considered.

III. CONCLUSION.

The topic "United States Navy in the period between the two world wars, 1918-1941." offers a summary of the development of a certain part of the armed forces of the country, focusing on the institutional, administrative and operational areas. The developed research uses as starting points the need to reconsider the period, reassess events, problems, crises, and the role of significant figures, results, as well as positives and shortcomings.

A study of the naval forces of the great powers, in particular the United States, is also based on conceptual arguments born of and accompanying the history of the department concerned. In this case, the study of the Navy Department in the outlined period is necessary in view of the opportunities offered by our time, allowing wider access to reliable information, as well as comparing the various theses and concepts developed

over the past seventy years of World War II to this day. In this regard, the availability of a wide range of research supports the possibility and necessity of a project in which to compare the different theses and directions in the coverage of the period. This need also helps to outline the relevant guideline in the exposition or one of the main lines in the text,

Particular affinity is applied to the comparison of the individual trends in the studies for the period when considering the innovations, the influence of international factors and the limitations of the treaties of that time. Of course, we are far from the ambition to believe that the solutions and concepts proposed in this dissertation are the only correct and possible ones. On the contrary, in view of the introduction into scientific circulation of unknown, unpublished, little-known or inaccessible arrays of documents on the activities of the US Navy in the period between the two world wars, the belief that new research niches are yet to be formed sounds unfounded new scientific discussions will arise in the field of the considered issues.

IV. DECLARATION OF SCIENTIFIC ETHICS:

The dissertation "US Navy in the period between the two world wars, 1919 - 1941" is my personal author's work, the result of my own research and conclusions. I confirm that the text in its entirety and in separate parts has not been used to obtain an educational and / or scientific degree at SWU "Neofit Rilski" - Blagoevgrad or other universities.

Formulations, ideas and fragments taken from other sources are cited as required and there are no references to foreign publications without the corresponding citation, violating the rights of their authors.

V. PUBLICATIONS ON THE TOPIC OF THE DISSERTATION:

- Mishkovski, N.S., *US Marine Corps until World War II*. - Military History Collection, vol. 1 (2021), 67–80;
- Mishkovski, N.S., *US Navy, 1918 - 1941* - Military Journal, Vol. 3 (2021), 1–20;
- Mishkovski, N.S., *Administration, legal framework and organization of the US Navy during the "modern navy"*. - Studia Iuridico-Historica VII, 7 (2018), 87–115;
- Mishkovski, N.S., *Naval Aviation of the United States in the period 1918 - 1932* - Studia Iuridico-Historica VIII, 8 (2019), 50–91 (in press);
- Mishkovski, N.S., *The Operational Forces of the United States Navy in the Period 1918-1932* - Studia Iuridico-Historica IX, 9 (2020–2021), 67–137 (in press).

Conferences:

- Second scientific session of doctoral students at the Department of History at the Faculty of Law and History of Southwestern University "Neofit Rilski" - Blagoevgrad (September 14, 2018). Participation with a report on the topic: *"Administration, legal framework and organization of the US Navy in the time of the "modern fleet"*.
- XXIX International Scientific Conference for Young Scientists (September 24 - 25, 2020, Sofia). Participation with a report on *"Franklin Delano Roosevelt and the US Navy"*.